

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ
od 28. mája do 5. augusta 2016

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I. Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B. Oblasť: Colná únia	3
C. Oblasť: Dane	3
D. Oblasť: Doprava.....	6
E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	7
F. Oblasť: Hospodárska súťaž.....	9
G. Oblasť: Inštitucionálne právo	12
H. Oblasť: Migračná politika	12
I. Oblasť: Nediskriminácia.....	13
J. Oblasť: Občianstvo EÚ	14
K. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	15
L. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	16
M. Oblasť: Sloboda usadiť sa	18
N. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	18
O. Oblasť: Sociálna politika.....	19
P. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	20
Q. Oblasť: Štátna pomoc	22
R. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	23
S. Oblasť: Verejné obstarávanie	27
T. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu.....	29
U. Oblasť: Voľný pohyb pracovníkov	29
V. Oblasť: Voľný pohyb tovaru	29
W. Oblasť: Vonkajšie vzťahy	30
X. Oblasť: Životné prostredie.....	30
II. Judikatúra Všeobecného súdu.....	33
A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	33
B. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	33
C. Oblasť: Hospodárska súťaž.....	34
D. Oblasť: Inštitucionálne právo.....	36
E. Oblasť: Mimo zmluvná zodpovednosť EÚ.....	36
F. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	37
G. Oblasť: Spoločná obchodná politika.....	38
H. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	39
I. Oblasť: Štátna pomoc	41

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-240/15 *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni* (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Siete a služby elektronických komunikácií – Smernica 2002/21/ES – Článok 3 – Neustrannosť a nezávislosť vnútroštátnych regulačných orgánov – Smernica 2002/20/ES – Článok 12 – Správne poplatky – Uplatnení ustanovení použiteľných v oblasti verejných financií, ako aj ustanovení o obmedzovaní a racionalizácii výdavkov orgánov verejnej správy na vnútroštátny regulačný orgán“

Prejudiciálne konanie bolo v tejto veci iniciované v spore medzi štátnymi orgánmi ohľadom zaradenia vnútroštátneho regulačného úradu pre oblasť elektronických komunikácií na zoznam orgánov verejnej správy zahrnutých do konsolidovaného výkazu zisku a straty orgánov verejnej moci. Súdny dvor konštatoval, že rámcová a autorizačná smernica nebránia z pohľadu požadovanej nezávislosti vnútroštátneho regulačného orgánu vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že sa na vnútroštátny regulačný orgán vzťahujú ustanovenia v oblasti verejných financií, a konkrétne ustanovenie o obmedzovaní a racionalizácii výdavkov orgánov verejnej správy, o ktoré išlo v spore vo veci samej.

B. Oblasť: Colná únia

C-80/15 *Robert Fuchs* (28. 7. 2016)

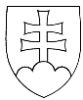
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Spoločný colný sadzobník – Režim dočasného použitia s oslobodením od cla – Nariadenie (EHS) č. 2454/93 – Podmienky pre úplné oslobodenie od dovozných ciel – Dopravné prostriedky súvisiace s leteckou navigáciou, zaregistrované mimo colného územia Únie a používané osobou usadenou mimo tohto územia – Článok 555 ods. 1 písm. a) – Obchodné použitie – Pojem – Používanie helikoptér leteckou školou na platené výcvikové lety pilotované inštruktorom a žiakom – Vylúčenie“

Spoločnosť Fuchs so sídlom vo Švajčiarsku v rámci svojich činností predovšetkým ponúkala výcvikové a tréningové lety na helikoptére. V rámci organizovania viacerých výcvikov boli tieto helikoptéry prepravené na colné územie EÚ buď leteckým inštruktorom, ktorého spoločnosť zamestnávala, alebo žiakom – pilotom v prítomnosti leteckého inštruktora. Súdny dvor rozhodol, že takéto lety uskutočnené za úhradu na účely výcviku pilotovania helikoptéry sa nemajú považovať za obchodné použitie dopravného prostriedku v zmysle colného kódexu.

C. Oblasť: Dane

C-263/15 *Lajvér* (2. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 9 ods. 1 – Pojmy ‚zdaniteľná osoba na účely dane z pridanej hodnoty‘ a ‚ekonomická činnosť‘ – Článok 24 ods. 1 – Pojem ‚poskytovanie služieb‘ – Melioračné zariadenia – Výstavba a prevádzkovanie odvodňovacích kanálov neziskovou obchodnou

spoločnosťou – Vplyv financovania zariadení prostredníctvom štátnej pomoci a pomoci Európskej únie“

V tejto veci bol neziskovým obchodným spoločnostiam založeným s cieľom postaviť a následne prevádzkovať melioračné zariadenia odmietnutý odpočet DPH za vykonané práce. Prípravu a realizáciu prác na uvedených zariadeniach realizoval tretí subjekt. Uvedené práce boli financované zo štátnych prostriedkov a z prostriedkov EÚ. Súdny dvor okrem iného konštatoval, že uvedený spôsob financovania nemôže ovplyvniť to, či posudzovaná činnosť má alebo nemá ekonomickú povahu. Pojem „ekonomická činnosť“ má objektívnu povahu a uplatňuje sa nezávisle nielen od cieľov a výsledkov dotknutých plnení, ale aj od spôsobu financovania, ktorý si dotknutý subjekt zvolil, vrátane prípadu, keď ide o verejné dotácie.

C-186/15 Kreissparkasse Wiedenbrück (16. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Článok 173 ods. 1. – Tovary a služby používané tak pri zdaniteľných plneniach, ako aj pri plneniach oslobodených od dane (tovary a služby na účely zmiešaného používania) – Určenie výšky odpočítanej dane z pridanej hodnoty – Pomerné odpočítanie dane – Článok 174 – Odpočítateľná časť vypočítaná na základe kľúča rozdelenia, ktorým je obrat – Článok 173 ods. 2 – Režim výnimiek – Článok 175 – Pravidlo zaokrúhľovania odpočítateľnej časti – Články 184 a 185 – Úprava odpočítanej dane“

Od úverovej inštitúcie Kreissparkasse Wiedenbrück bola po daňovej kontrole dodatočne vymáhaná DPH z dôvodu, že odpočítateľnú časť DPH neoprávnene zaokrúhlila nahor. Súdny dvor konštatoval, že členské štáty nie sú povinné uplatňovať pravidlo zaokrúhľovania, ak je odpočítateľná časť DPH vypočítaná podľa jedného z výnimočných postupov upravených v čl. 173 ods. 2 smernice 2006/112. Opačný záver platí len v prípade úpravy odpočítania, ak pravidlo zaokrúhľovania bolo uplatnené na účely určenia pôvodnej výšky odpočítania.

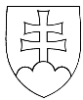
C-200/15 Európska komisia v. Portugalská republika (16. 6. 2016)

"Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 110 ZFEÚ – Vnútroštátne zdaňovanie – Diskriminačné zdaňovanie – Ojazdené motorové vozidlá dovezené z iných členských štátov – Určenie zdaniteľnej hodnoty – Amortizačná sadzba"

EK vo svojej žalobe vyčítala Portugalsku, že spôsob, akým stanovilo zníženie splatnej dane pri dovoze ojazdených vozidiel z iných členských štátov, nezohľadňuje reálnu hodnotu vozidla. Príslušná daň sa v Portugalsku znižovala paušálne percentuálnym koeficientom vopred stanoveným podľa veku vozidla, a to maximálne do výšky 52%. EK ale namietala jednak nezohľadnenie zníženia hodnoty vozidla v prvom roku a jednak nezohľadnenie ďalšieho znižovania ceny vozidla po piatich rokoch. Súdny dvor neprijal žiadny s argumentov Portugalska, pokiaľ ide o znaky vnútroštátneho systému a jeho súlad s právom EÚ, a žalobe EK vyhovel.

C-229/15 Mateusiak (16. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 18 písm. c) a články 184 a 187 – Zdaniteľné plnenia – Ukončenie zdaniteľnej ekonomickej činnosti – Ponechanie si tovaru, ktoré viedlo k odpočítaniu DPH –

Úprava odpočítanej dane – Obdobie na úpravu – Zdanenie podľa článku 18 písm. c) smernice 2006/112 po uplynutí obdobia na úpravu“

Toto konanie sa týkalo zdanenia nehnuteľného majetku pána Mateusiaka, ktorý si ponechal po tom, ako ukončil svoju podnikateľskú činnosť. Súdny dvor rozhodol, že v prípade ukončenia zdaniteľnej ekonomickej činnosti sa skutočnosť, že si zdaniteľná osoba ponechá tovar, keď tento tovar pri jeho nadobudnutí zakladá právo na odpočítanie DPH, môže považovať za dodanie tovaru za protihodnotu a zdaníť prostredníctvom DPH, ak obdobie na úpravu odpočítateľnej DPH už uplynulo.

C-393/15 Eset (21. 6. 2016)

„Prejudiciálne konanie – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Zdanenie – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – článok 168 – článok 169 a) – Spoločnosť so sídlom v jednom členskom štáte, v ktorom vykonáva zdaniteľné plnenia – Pobočka registrovaná v inom členskom štáte na účely platby dane z pridanej hodnoty – Občasná realizácia zdaniteľných plnení v tomto štáte – Hlavná činnosť spočívajúca v realizácii vnútorných operácií v prospech spoločnosti – Daň z pridanej hodnoty zaplatená na vstupe uvedenou pobočkou – Odpočet dane v členskom štáte registrácie“

V tejto veci sa pobočka známej slovenskej spoločnosti ESET domáhala práva na odpočet DPH v Poľsku. Uvedená pobočka bola zaregistrovaná na účely platby DPH v Poľsku a vykonávala prevažne vnútorné operácie v prospech uvedenej spoločnosti nepodliehajúce DPH, no zároveň občas aj operácie podliehajúce DPH v Poľsku. Súdny dvor rozhodol odôvodneným uznesením a poskytol výklad smernice o DPH. Pritom za daných okolností potvrdil právo uvedenej pobočky na odpočet DPH v Poľsku.

C-11/15 Český rozhlas (22. 6. 2016)

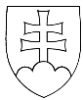
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Šiesta smernica 77/388/EHS – Daň z pridanej hodnoty – Článok 2 bod 1 – Poskytovanie služieb za protihodnotu – Pojem – Verejnoprávne vysielanie – Financovanie prostredníctvom povinného poplatku stanoveného zákonom“

Český rozhlas si uplatnil dodatočné právo na odpočítanie DPH vo vyššej sume tak, že pri výpočte vylúčil plnenia zodpovedajúce rozhlasovým poplatkom. České daňové orgány však tento postup odmietli. Súdny dvor rozhodol, že činnosť verejnoprávneho vysielania, financovaná prostredníctvom povinného poplatku plateného na základe zákona vlastníckmi alebo držiteľmi rozhlasového prijímača a prevádzkovaná vysielacou spoločnosťou zriadenou zákonom, nepredstavuje poskytovanie služieb za protihodnotu v zmysle šiestej smernice, a teda ani nespadá do jej pôsobnosti.

C-200/14 Câmpean (30. 6. 2016)

C-288/14 Cuip (30. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zásada lojálnej spolupráce – Zásady ekvivalencie a efektivity – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca spôsoby vrátenia neoprávnene vybraných daní s úrokmi – Výkon súdnych rozhodnutí týkajúcich sa takých nárokov na vrátenie na základe právneho poriadku Únie – Vrátenie rozložené na obdobie

piatich rokov – Podmienenie vrátenia existenciou prostriedkov vybratých ako daň – Neexistencia možnosti núteného výkonu rozhodnutia“

V týchto prípadoch sa Súdny dvor opäť raz¹ zaoberal problematikou daní, ktoré Rumunsko neoprávnene vyberalo pri ojazdených vozidlách dovezených z iných členských štátov. Tentokrát však posudzoval vnútroštátne opatrenie, ktorým Rumunsko upravilo modalitu vrátenia súm neoprávnene vybratých daní vrátene úrokov a nákladov súdneho konania. Okrem iného toto vrátenie rovnomerne rozložilo na obdobie piatich rokov a dočasne pozastavilo všetky súvisiace exekúcie, pričom to odôvodnilo hroziacou nemožnosťou zachovať rozpočtovú rovnováhu a implicitne nesplnením vnútorných povinností Správy fondu pre životné prostredie a povinností Rumunska v oblasti ochrany životného prostredia ako členského štátu EÚ. Súdny dvor však rozhodol, že vnútroštátna úprava, o akú išlo v tejto veci, je za daných okolností v rozpore so zásadami lojálnej spolupráce, ekvivalencie a efektivity.

C-543/14 Ordre des barreaux francophones et germanophone a i. (28. 7. 2016)

„DPH – Smernica 2006/112/ES – Platnosť a výklad smernice – Poskytovanie služieb uskutočňované advokátmi – Zdanenie DPH – Právo na účinný prostriedok nápravy – Rovnosť zbraní – Právna pomoc“

V spore vo veci samej sa žalobcovia domáhali neplatnosti vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá zrušila oslobodenie služieb advokátov pri výkone ich obvyklej činnosti od DPH. Súdny dvor v tejto súvislosti odmietol pochybnosti o platnosti určitých ustanovení smernice o DPH. Osobitne uviedol, že na účely posúdenia ich platnosti sa nemožno dovolávať Dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (tzv. Aarhuský dohovor). Napokon smernicu o DPH vyložil tak, že služby poskytované advokátmi v prospech osôb podliehajúcich súdnej právomoci, ktoré využívajú právnu pomoc v rámci vnútroštátneho režimu právnej pomoci, akým je režim v spore vo veci samej, nie sú oslobodené od DPH.

D. Oblasť: Doprava

C-255/15 Mennens (22. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Článok 2 písm. f) a článok 10 ods. 2 – Čiastočná náhrada ceny letenky v prípade zníženia triedy cestujúceho v rámci letu – Pojmy ‚letenka‘ a ‚cena letenky‘ – Výpočet náhrady, ktorá má byť cestujúcemu vyplatená“

Pán Mennens si zakúpil jednu celkovú letenku na súbor letov spoločnosti Emirates, pričom cena každého dotknutého letu nebola samostatne uvedená. V prípade z jednej z trás pokrytých letenkou bol preradený do nižšej triedy, preto požiadal spoločnosť Emirates o peňažnú náhradu. Súdny dvor v tejto veci predovšetkým vymedzil, akým spôsobom má byť za daných okolností vypočítaná výška peňažnej náhrady pre cestujúceho a či, resp. za akých podmienok majú byť zohľadnené aj dane a poplatky.

¹ Napr. rozsudok Súdného dvora súdu zo 7. apríla 2011 vo veci C-402/09 *Tatu*, EU:C:2011:219 alebo rozsudok Súdného dvora zo 14. apríla 2015 vo veci C-76/14 *Manea*, EU:C:2015:216.

E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-117/15 Reha Training (31. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 3 ods. 1 – Smernica 2006/115/ES – Článok 8 ods. 2 – Pojem ‚verejný prenos‘ – Nainštalovanie televíznych prijímačov prevádzkovateľom rehabilitačného centra s cieľom umožniť pacientom pozerať televízne vysielanie“

Združenie poverené kolektívnou správou autorských práv v tejto veci žiadalo od prevádzkovateľa rehabilitačného centra poplatok za sprístupnenie chránených diel v jeho priestoroch. Vnútroštátny súd sa v tejto veci zaoberal otázkou, či išlo o verejný prenos, pričom sa konkrétne pýtal aj na skorší rozsudok Súdneho dvora². Súdny dvor spresnil, podľa ktorých ustanovení práva EÚ a akých kritérií sa má posudzovať, či v danej situácii ide o verejný prenos. Tiež odlíšil túto situáciu od situácie, ktorej sa týkal jeho spomínaný skorší rozsudok, a rozhodol, že za okolností daných v tomto prípade ide o verejný prenos.

C-470/14 EGEDA a i. (9. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné a priemyselné vlastníctvo – Autorské práva a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Právo rozmnožovania – Výnimky a obmedzenia – Rozmnoženina na súkromné použitie – Primeraná kompenzácia – Financovanie zo štátneho rozpočtu – Prípustnosť – Podmienky“

Organizácie kolektívnej správy práv duševného vlastníctva v Španielsku napadli vnútroštátnu právnu úpravu týkajúcu sa mechanizmu primeranej kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie financovanej zo štátneho rozpočtu. Súdny dvor rozhodol, že smernici 2001/29 odporuje takýto mechanizmus, ktorým nemožno zaručiť, že náklady na túto primeranú kompenzáciu budú znášať používatelia rozmnoženín na súkromné použitie.

C-481/14 Hansson (9. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné a priemyselné vlastníctvo – Práva Spoločenstva k odrodám rastlín – Nariadenie (ES) č. 2100/94 – Porušovanie práv – Primerané odškodnenie – Náhrada spôsobenej škody – Trovy konania a mimosúdne výdavky“

Pán Hansson, majiteľ práva Spoločenstva k odrode rastlín nazvanej Lemon Symphony, sa domnieval, že spoločnosť Jungpflanzen, ktorá predávala odrodu kvetov pod označením Summerdaisy's Alexander, porušovala jeho práva, pretože obe tieto odrody zodpovedali v skutočnosti tej istej odrode kvetov. Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal zásadami, akými sa riadi stanovenie a výpočet sumy náhrady škody a nápravy, ktoré sa majú nahradiť podľa nariadenia o právach Spoločenstva k odrodám rastlín.

C-207/15 P Nissan Jidosha v. EUIPO (22. 6. 2016)

„Odvolať – Ochranná známka Európskej únie – Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚CVTC‘ – Žiadosti o obnovu zápisu podané pre časť výrobkov alebo služieb, pre

² Rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 2012 vo veci C-135/10 SCF, EU:C:2012:140.

ktoré je ochranná známka zapísaná – Dodatočná lehota – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 47 – Zásada právnej istoty“

Súdny dvor rozhodol, že Všeobecný súd sa vo svojom rozsudku³ dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že čl. 47 ods. 3 nariadenia 207/2009, ako aj zásada právnej istoty bránia tomu, aby sa počas dodatočnej lehoty podala žiadosť o obnovu týkajúca sa určitých tried výrobkov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná ochranná známka EÚ, ak žiadosť o obnovu týkajúca sa ostatných tried výrobkov alebo služieb, na ktoré sa vzťahuje tá istá ochranná známka, bola podaná skôr, počas lehoty stanovenej v uvedenom ustanovení nariadenia 207/2009. Súdny dvor na základe toho zrušil rozsudok Všeobecného súdu a tiež rozhodol, že sa zrušuje rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO, týkajúce sa žiadosti o obnovenie zápisu ochrannej známky CVTC.

C-280/15 Nikolajeva (22. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 9 ods. 3 a článok 102 ods. 1 – Povinnosť súdu pre ochranné známky Európskej únie vydať príkaz zakazujúci tretej osobe pokračovať v porušovaní – Neexistencia návrhu na vydanie takéhoto príkazu – Pojem ‚osobitné dôvody‘ na nevydanie takéhoto zákazu – Pojem ‚primeraná náhrada škody‘ za konanie po uverejnení prihlášky ochrannej známky Európskej únie a pred uverejnením zápisu takejto ochrannej známky“

Vnútroštátny spor v tejto veci sa týkal porušenia práv z ochrannej známky EÚ. Vnútroštátny súd sa pýtal, či je ako súd pre ochranné známky EÚ povinný aj bez návrhu vydať príkaz zakazujúci pokračovať v porušovaní. Tiež sa pýtal na rozsah pojmu primeraná náhrada škody v zmysle nariadenia 207/2009. Súdny dvor okrem iného konštatoval, že nariadenie 207/2009 nebráni tomu, aby súd pre ochranné známky EÚ nevydal príkaz zakazujúci tretej osobe pokračovať v porušovaní z dôvodu, že majiteľ ochrannej známky nepodal príslušný návrh. Ďalej tiež rozhodol, že predmetné nariadenie bráni tomu, aby majiteľ ochrannej známky EÚ mohol žiadať o náhradu škody za konanie tretej osoby prechádzajúce uverejneniu prihlášky ochrannej známky.

C-494/15 Tommy Hilfiger Licensing a i. (7. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2004/48/ES – Dodržiavanie práv duševného vlastníctva – Pojem ‚sprostredkovateľ, ktorého služby sú využívané na porušovanie práv duševného vlastníctva‘ – Osoba, ktorá má prenajatý areál tržnice a poskytuje predajné miesta formou podnájmu – Možnosť vydať voči tejto osobe súdny príkaz – Článok 11“

Spoločnosť Delta Center je nájomcom pražskej tržnice a jednotlivé predajné miesta dáva do podnájmu trhovníkom. Spoločnosti, ktoré vyrábajú a distribuujú výrobky chránené ochrannou známkou, sa potom, čo zistili, že trhovníci na tržnici predávajú napodobeniny ich výrobkov, obrátili na vnútroštátny súd a domáhali sa vydania súdnych príkazov voči Delta Center. Súdny dvor rozhodol, že sprostredkovateľ tržnice môže byť nútený prijať opatrenia, aby ukončil

³ Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. marca 2015 vo veci T-572/12 *Nissan Jidosha v. ÚHVT*, EU:T:2015:136.

protiprávne konanie trhovníkov. Nemožno však od neho žiadať neprimerane veľa. Napokon Súdny dvor konštatoval, že vydanie súdneho príkazu voči prevádzkovateľovi reálnej tržnice podlieha rovnakým podmienkam, ako vydanie súdneho príkazu voči sprostredkovateľom v internetovom obchode.

C-226/15 P Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. EUIPO
(21. 7. 2016)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie English pink – Námetka majiteľa slovnej ochrannej známky PINK LADY a obrazových ochranných znáмок obsahujúcich slovné prvky ‚Pink Lady‘ – Zamietnutie námietky – Rozhodnutie súdu pre ochranné známky Európskej únie – Zmena rozhodnutia – Právna sila rozhodnutej veci“

Odvolatelia sa domáhali zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁴, ktorým zamietol ich žalobu o zmenu rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO. Súdny dvor však odvolanie zamietol. Pritom okrem iného konštatoval, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že zásada právnej sily rozhodnutej veci nespôsobila, že by bol odvolací senát EUIPO viazaný rozsudkom vydaným belgickým obchodným súdom.

C-57/15 United Video Properties (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Práva duševného vlastníctva – Smernica 2004/48/ES – Článok 14 – Trovy konania – Výdavky na advokáta – Paušálna náhrada – Maximálne sumy – Výdavky na technického poradcu – Náhrada – Podmienka pochybenia účastníka, ktorý nemal vo veci úspech“

Táto vec sa týkala sporu vo veci patentov a otázky náhrady trov konania, ktoré mal odvolateľ uhradiť protistrane potom, čo vzal svoje odvolanie späť. Vnútroštátne právo stanovovalo, že neúspešnej strane konania sa uloží náhrada trov konania vzniknutých úspešnej strane konania. Tiež poskytovalo súdu rozhodujúcemu o tejto náhrade možnosť, aby zohľadnil konkrétne okolnosti prejednávanej veci. Napokon obsahovalo systém paušálnych sadziieb v oblasti náhrady výdavkov na právnu pomoc advokáta. Súdny dvor ozrejmil, za akých podmienok právo EÚ takejto úprave nebráni a kedy jej naopak bráni. Tiež rozhodol, že právo EÚ bráni tomu, aby boli výdavky na technické poradenstvo nahraditeľné len v prípade pochybenia neúspešnej strany konania, pokiaľ sú tieto výdavky priamo a bezprostredne spojené so žalobou smerujúcou k zabezpečeniu dodržiavania práva duševného vlastníctva.

F. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-154/14 P SKW Stahl-Metallurgie a SKW Stahl-Metallurgie Holding v. Európska komisia (16. 6. 2016)

C-155/14 P Evonik Degussa a AlzChem v. Európska komisia (16. 6. 2016)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Článok 81 ES – Kartely – Trhy s práškovým a granulovaným acetylidom vápenatým, ako aj s granulovaným horčíkom vo významnej časti Európskeho hospodárskeho priestoru – Určenie cien, rozdelenie trhov a výmena

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 25. marca 2015 vo veci T-378/13 *Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. ÚHVT*, EU:T:2015:186.

informácií – Zodpovednosť materskej spoločnosti za porušenia pravidiel hospodárskej súťaže jej dcérskymi spoločnosťami – Rozhodujúci vplyv uplatňovaný materskou spoločnosťou – Vyvrátiteľná domnienka v prípade vlastníctva 100 % podielu na základnom imaní – Podmienka vyvrátiteľnosti tejto domnienky – Nedodržanie výslovného pokynu – Určenie cien, rozdelenie trhov a výmena informácií – Nariadenie (ES) č. 773/2004 – Články 12 a 14 – Právo byť vypočutý – Vypočúvanie bez prítomnosti ostatných strán“

V oboch týchto konaniach sa odvolatelia domáhali zrušenia rozsudkov Všeobecného súdu⁵, ktorými, či už čiastočne alebo v celom rozsahu, zamietol ich žaloby, ktoré smerovali k zrušeniu rozhodnutia EK vo veci kartelu v oblasti oceliarskeho a plynárenského priemyslu. Pokutu za tento kartel dostali aj Novácke chemické závody (NCHZ), ktorých žalobu Všeobecný súd tiež zamietol⁶. Po posúdení odvolaní v týchto veciach Súdny dvor potvrdil závery Všeobecného súdu a obe odvolania zamietol v celom rozsahu.

C-450/15 Italsempione - Spedizioni Internazionali (28. 6. 2016)

"Prejudiciálne konanie – Článok 53, odsek 2, rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Nariadenie Rady (ES) č 1/2003 – Článok 23 odsek 2 a) – Výklad vo svetle zásady proporcionality – Stanovenie výšky pokuty – Kritériá pre výpočet pokút – Národná prax – Nastavenie základnej výšky pokuty – Zohľadnenie priťažujúcich a poľahčujúcich okolností – Použitie maximálnej výšky 10% z celkového obratu – Nedostatok právomoci Súdneho dvora – Zjavný nedostatok právomoci"

Vec sa týkala pokuty, ktorú vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž udelil za kartelovú dohodu, pričom vychádzal z usmernení k metóde stanovenia pokút vydaných EK. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor s pochybnosťami ohľadom dodržania zásady proporcionality. Súdny dvor ale skonštatoval, že zjavne nie je príslušný odpovedať na položenú otázku. Podľa čl. 5 nariadenia 1/2003 totiž orgány hospodárskej súťaže členských štátov ukladajú pokuty podľa vnútroštátneho práva, preto Súdny dvor aj otázku určenia výšky pokuty označil za aplikáciu vnútroštátneho práva. Na tomto závere nič nemení ani národná prax, že pri stanovovaní výšky pokút príslušný úrad vychádza z usmernení EK. Ustanovenie nariadenia 1/2003, na ktoré sa vnútroštátny súd pýtal, ako aj usmernenia k metóde stanovenia pokút totiž určujú pravidlá, ktoré sa aplikujú na situácie, keď pokuty ukladá EK.

C-293/15 P Slovenská pošta v. Európska komisia (30. 6. 2016)

„Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Verejné podniky – Zmena slovenských právnych predpisov o poštových službách – Exkluzívne práva udelené aktuálnemu poskytovateľovi Slovenská pošta a. s. poskytovať služby ‚hybridnej‘ pošty – Rozhodnutie o vyhlásení tejto legislatívy za nezlučiteľnú s článkami 86 ES a 82 ES“

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 23. januára 2014 vo veci T-391/09 *Evonik Degussa a AlzChem v. Európska komisia*, EU:T:2014:22 a rozsudok Všeobecného súdu z 23. januára 2014 vo veci T-384/09 *SKW Stahl-Metallurgie Holding a SKW Stahl-Metallurgie v. Európska komisia*, EU:T:2014:27.

⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2012 vo veci T-352/09 *Novácke chemické závody v. Európska komisia*, EU:T:2012:673.

Slovenská pošta neuspela na Všeobecnom súde⁷ so žalobou proti rozhodnutiu EK z r. 2008, ktoré sa týkalo hospodárskej súťaže na slovenskom poštovom trhu a rozšírenia monopolu Slovenskej pošty na poskytovanie doručovania v rámci tzv. hybridných poštových služieb. Obrátila sa preto na Súdny dvor, ktorý však jej odvolanie uznesením v celom rozsahu zamietol ako zjavne nedôvodné, resp. neúčinné. Okrem iného odmietol, že by Všeobecný súd neoprávnene preniesol dôkazné bremeno na Slovenskú poštu a že by v súvislosti s neschopnosťou uspokojiť dopyt doterajšia judikatúra vyžadovala špecifickú neschopnosť štruktúrálnej povahy. Taktiež nič podľa Súdneho dvora nevylučuje, aby sa EK a Všeobecný súd pri dokazovaní určitých skutočností spoliehali iba na jediný dôkaz. Napokon Súdny dvor ozrejmil, že aj keby niektoré časti odvolania boli dôvodné, nemôžu viesť k zrušeniu rozsudku Všeobecného súdu, keďže rozhodnutie EK by naďalej bolo legálne z iných, súbežných a rovnocenných dôvodov.

C-567/14 Genentech (7. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Článok 101 ZFEÚ – Nevýhradná licenčná zmluva – Patent – Neexistencia porušovania práv vyplývajúcich z patentu – Povinnosť platiť poplatky“

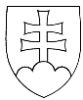
Tento prípad sa týkal platby bežných poplatkov z licenčnej zmluvy na práva vyplývajúce z patentu a zlučiteľnosti licenčnej zmluvy s čl. 101 ZFEÚ. Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že čl. 101 ZFEÚ nebráni tomu, aby sa na základe licenčnej zmluvy držiteľovi licencie uložila povinnosť platiť poplatok za využívanie patentovanej technológie počas celého obdobia účinnosti tejto zmluvy v prípade zrušenia alebo neporušovania práv vyplývajúcich z patentu, ktorý je predmetom licencie, pokiaľ držiteľ licencie mohol slobodne vypovedať túto zmluvu v primeranej výpovednej lehote.

C-542/14 VM Remonts a i. (21. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Článok 101 ods. 1 ZFEÚ – Výlučne vnútorná situácia – Uplatňovanie analogickej unútroštátnej právnej úpravy – Právomoc Súdneho dvora – Zosúladený postup – Zodpovednosť podniku za konanie poskytovateľa služieb – Podmienky“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal výkladom čl. 101 ods. 1 ZFEÚ. Sporné bolo, či podniku môže byť pripísaná zodpovednosť za zosúladený postup z dôvodu konania nezávislého poskytovateľa, ktorý mu poskytuje služby, v tomto konkrétnom prípade právne poradenstvo pri príprave a predložení ponuky v rámci verejného obstarávania. Súdny dvor rozhodol, že podniku uvedená zodpovednosť môže byť pripísaná, ale v zásade len vtedy, ak je splnená jedna z ním vymedzených podmienok.

⁷ Rozsudok Všeobecného súdu z 25. marca 2015 vo veci T-556/08 *Slovenská pošta v. Európska komisia*, EU:T:2015:189.

G. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-557/14 Európska komisia v. Portugalská republika (22. 6. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/271/EHS – Čistenie komunálnych odpadových vôd – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Paušálna pokuta a penále“

Súdny dvor ešte v roku 2009 odsúdil Portugalsko za to, že nevybavilo zbernými systémami pre komunálnu odpadovú vodu viaceré aglomerácie na svojom území.⁸ Podľa EK nedošlo k splneniu povinností vyplývajúcich z predmetného rozsudku v celom rozsahu, preto podala proti Portugalsku na Súdny dvor novú žalobu. Súdny dvor potvrdil, že Portugalsko neprijalo všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z roku 2009, čím si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z čl. 260 ods. 1 ZFEÚ. Preto uložil Portugalsku paušálnu pokutu vo výške 3 000 000 € a penále vo výške 8000 € za každý deň omeškania s vykonaním opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s rozsudkom z roku 2009.

C-614/14 Ognyanov (5. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Článok 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Obsah návrhu na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá vnútroštátnemu súdu povinnosť vylúčiť sa z rozhodovania z dôvodu, že v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyjadril predbežné stanovisko tým, že zhrnul skutkový a právny rámec – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 druhý odsek a článok 48 ods. 1“

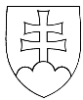
V tejto veci išlo o vnútroštátny právny predpis, ktorý ukladal rozhodovacej komore vnútroštátneho súdu povinnosť vylúčiť sa z rozhodovania, pretože v návrhu na začatie prejudiciálneho konania už adresovanom Súdnemu dvoru táto komora opísala skutkový a právny rámec konania vo veci samej. Súdny dvor rozhodol, že takýto predpis je v rozpore s právom EÚ a vnútroštátny súd ho nemôže uplatniť. Zároveň konštatoval, že právo EÚ nevyžaduje ani nezakazuje, aby vnútroštátny súd po vyhlásení rozsudku v prejudiciálnom konaní opätovne vypočul účastníkov konania a preskúmal nové dôkazné prostriedky a v dôsledku toho zmenil skutkové a právne zistenia, ku ktorým dospel v rámci svojho rozhodnutia, ktorým podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, a to za predpokladu, že plne uplatňuje výklad práva EÚ, ktorý poskytol Súdny dvor EÚ.

H. Oblasť: Migračná politika

C-47/15 Affum (7. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2008/115/ES – Spoločné normy a postupy členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území – Zadržanie – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca v prípade neoprávneného vstupu trest odňatia slobody – Tranzit – Viacstranné dojednanie o readmisii“

⁸ Rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 2009 vo veci C-530/07 *Európska komisia v. Portugalská republika*, EU:C:2009:292.

Pani Affum, ghanská štátna príslušníčka, bola zadržaná francúzskou políciou na palube autobusu idúceho z Belgicka do Anglicka pre neoprávnený vstup na francúzske územie, za čo môže byť štátny príslušník tretej krajiny podľa francúzskeho práva potrestaný trestom odňatia slobody. Francúzsky štátny orgán rozhodol o jej odovzdaní belgickým orgánom na účely readmisie, pani Affum následne napadla zákonnosť svojho zadržania. Súdny dvor konštatoval, že smernica o návrate bráni uväzneniu štátneho príslušníka tretej krajiny, voči ktorému ešte nebolo skončené konanie o návrate, výlučne z dôvodu neoprávneného vstupu do krajiny. Súdny dvor tiež rozhodol, že to platí aj v prípade, keď dotknutý štátny príslušník môže byť vzatý späť iným členským štátom na základe dohody alebo dojednania podľa smernice o návrate.

C-63/15 Ghezelbash (7. 6. 2016)

C-155/15 Karim (7. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 – Určenie členského štátu zodpovedného za preskúmanie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov – Článok 18 – Prijatie späť žiadateľa o azyl, ktorého žiadosť sa posudzuje – Článok 19 – Zánik zodpovednosti – Neprítomnosť na území členských štátov po dobu najmenej troch mesiacov – Nový proces určenia zodpovedného členského štátu – Článok 12 – Vydávanie povolení na pobyt alebo víz – Článok 27 – Opravné prostriedky – Rozsah súdneho preskúmania“

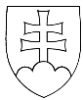
Súdny dvor sa v oboch týchto veciach v zložení veľkej komory zaoberal výkladom nariadenia Dublin III. Konkrétne bol v oboch prípadoch konfrontovaný s otázkami, či sa na nedodržanie ustanovení nariadenia, ktoré upravujú kritériá zodpovednosti členských štátov za posúdenie žiadosti o azyl, môžu odvolávať aj samotní žiadatelia. Túto možnosť žiadateľov potvrdil. Rozhodol, že ak nariadenie upravuje zánik zodpovednosti niektorého členského štátu, čo zároveň znamená zodpovednosť iného členského štátu, relevantné skutočnosti môže preukázať aj samotný žiadateľ, a nielen členský štát, ktorého zodpovednosť v danom prípade zanikla.

I. Oblasť: Nediskriminácia

C-205/15 Toma (30. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Právo na prístup k spravodlivosti – Zásada rovnosti zbraní – Zásady ekvivalencie a efektivity – Konanie o nútenom výkone súdneho rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje vrátenie dane vybratej v rozpore s právom Únie – Oslobodenie orgánov verejnej moci od určitých nákladov spojených so súdnym konaním – Právomoc Súdného dvora“

Vnútroštátny súd sa v tejto veci domnieval, že v súvislosti s úhradou niektorých nákladov spojených so súdnym konaním v rámci konaní o nútenom výkone rozhodnutia týkajúcich sa príjmov verejného rozpočtu (vrátenie dane vybratej v rozpore s právom EÚ) dochádzalo k rozdielnemu zaobchádzaniu vo vzťahu k osobám súkromného práva a osobám verejného práva. Pýtal sa, či je toto rozdielne zaobchádzanie zlučiteľné s právom EÚ v rozsahu, v akom majú osoby verejného práva v dôsledku uvedeného rozdielného zaobchádzania jednoduchší prístup k spravodlivosti než osoby súkromného práva. Súdny dvor rozhodol, že právna úprava, o akú išlo v tejto veci, nie je v rozpore s právom EÚ.

J. Oblasť: Občianstvo EÚ

C-438/14 Bogendorff von Wolffersdorff (2. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Článok 21 ZFEÚ – Sloboda pohybu a pobytu v členských štátoch – Právo členského štátu upravujúce zrušenie výsad a zákaz udeľovať nové šľachtické tituly – Priezvisko, ktoré plnoletý štátny príslušník uvedeného štátu nadobudol pri obvyklom pobyte v inom členskom štáte, ktorého je tiež štátnym príslušníkom – Meno obsahujúce šľachtické prvky – Bydlisko v prvom členskom štáte – Odmietnutie úradov prvého členského štátu zapísať do matriky meno získané v druhom členskom štáte – Odôvodnenie – Verejný poriadok – Nezlučiteľnosť so základnými zásadami nemeckého práv“

Súdny dvor rozhodol, že orgány členského štátu nie sú povinné uznať meno štátneho príslušníka tohto členského štátu, ak je zároveň štátnym príslušníkom iného členského štátu, v ktorom si slobodne zvolil meno obsahujúce viacero šľachtických prvkov. Takéto odmietnutie uznania však musí byť odôvodnené dôvodmi súvisiacimi s verejným poriadkom, a to v rozsahu, v akom je vhodné a nevyhnutné na zabezpečenie dodržiavania zásady rovnosti všetkých občanov uvedeného členského štátu pred zákonom. Podobnej problematike sa Súdny dvor venoval už skôr, v danej veci však vnútroštátne právo obsahovalo prísny zákaz šľachtických titulov.⁹ Naproti tomu, v tomto prípade si posúdenie primeranosti praxe nemeckých súdov, spočívajúcej v zamietaní uznania mena, o aké išlo v tejto veci, vyžaduje analýzu a zváženie viacerých právnych a skutkových okolností, ktoré sú vlastné dotknutému členskému štátu.

C-233/14 Európska komisia v. Holandské kráľovstvo (2. 6. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Články 18, 20 a 21 ZFEÚ – Občianstvo Únie – Právo na pohyb a pobyt – Diskriminácia z dôvodu štátnej príslušnosti – Príspevok na cestovné náklady poskytovaný študentom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi daného štátu – Smernica 2004/38/ES – Článok 24 ods. 2 – Výnimka zo zásady rovnosti zaobchádzania – Príspevok na výživu počas štúdia pozostávajúci zo študijných štipendií alebo pôžičiek – Rozsah – Formálne požiadavky návrhu na začatie konania – Koherentné uvedenie výhrad“

Tento prípad sa týkal prístupu k zvýhodnenému cestovnému pre študentov vo verejnej doprave v Holandsku. EK svojou žalobou namietala nesúlad poskytovania príspevku na cestovné náklady v Holandsku s právom EÚ, a to z dôvodu diskriminácie praktizovanej Holandskom proti neholandským študentom, ktorí študujú v Holandsku, vrátane študentov, ktorí sa zúčastňujú na programe Erasmus, a tých, ktorí študujú mimo tohto programu. V minulosti už s podobnou žalobou uspela.¹⁰ V tejto veci však Súdny dvor výhrady založené na priamej diskriminácii odmietol a žalobu EK zamietol. Príspevok na cestovné náklady totiž zaradil pod určitý pojem zo smernice 2004/38 a dospel k záveru, že Holandsko sa môže odvolávať na výnimku stanovenú v súvislosti s poskytovaním tejto dávky.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 22. decembra 2010 vo veci C-208/09 *Sayn-Wittgenstein*, EU:C:2010:806.

¹⁰ Rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 2010 vo veci C-75/11 *Európska komisia v. Rakúska republika*, EU:C:2012:605.

C-115/15 NA (30. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 20 a 21 ZFEÚ – Smernica 2004/38/ES – Článok 13 ods. 2 prvý pododsek písm. c) – Nariadenie (EHS) č. 1612/68 – Článok 12 – Právo na pobyt rodinných príslušníkov občana Únie – Manželstvo medzi občanom Únie a štátnym príslušníkom tretieho štátu – Akt násilia medzi manželmi – Rozvod, ktorému predchádzal odchod občana Únie – Zachovanie práva na pobyt štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý má v starostlivosti spoločné deti, ktoré sú občanmi Únie“

Súdny dvor sa opäť¹¹ venoval problematike práva na pobyt štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý sa rozviedol s občanom EÚ a ktorý má v starostlivosti spoločné deti, ktoré sú občanmi EÚ. Konkrétne posudzoval otázku práva na pobyt matky (štátnej príslušníčky tretieho štátu) a detí v inom členskom štáte, než ktorého sú deti občanmi. Vo svojich odpovediach podal v tejto súvislosti a po zohľadnení okolností vo veci samej výklad sekundárneho (smernica 2004/38 a nariadenie 1612/68), ako aj primárneho práva EÚ (čl. 20 a 21 ZFEÚ).

K. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-476/14 Citroën Commerce (7. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernice 98/6/ES a 2005/29/ES – Ochrana spotrebiteľa – Reklama zahŕňajúca uvedenie ceny – Pojmy ‚ponuka‘ a ‚cena vrátane daní‘ – Povinnosť zahrnúť do predajnej ceny automobilu povinne vznikajúce dodatočné náklady spojené s prevozom tohto vozidla“

Súdny dvor rozhodol, že náklady na prevoz vozidla od výrobcu k predajcovi, ktoré znáša spotrebiteľ, majú byť zahrnuté v predajnej cene tohto vozidla uvedenej v reklame širenej obchodníkom, pokiaľ vzhľadom na všetky charakteristiky tejto reklamy sa táto reklama zdá byť ponukou spotrebiteľovi týkajúcou sa uvedeného vozidla. Vnútroštátnemu súdu prináleží preskúmať, či sú všetky tieto podmienky splnené.

C-19/15 Verband Sozialer Wettbewerb (14. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľov – Nariadenie (ES) č. 1924/2006 – Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách – Článok 1 ods. 2 – Rozsah pôsobnosti – Potraviny, ktoré sa v takej podobe majú dostať ku konečnému spotrebiteľovi – Tvrdenia uvedené v komunikácii komerčného charakteru, ktorá je určená výlučne zdravotníckym odborníkom“

V tomto prípade bolo sporné, či do pôsobnosti nariadenia 1924/2006 patria výživové alebo zdravotné tvrdenia uvedené v liste súkromnej spoločnosti, predávajúcej potravinové doplnky v Nemecku, zaslanom výlučne odborníkom v oblasti zdravotníctva. Podľa Súdneho dvora je cieľom komerčnej komunikácie, o akú išlo aj v tejto veci, aby sa príslušné potraviny dostali ku konečnému spotrebiteľovi. Súdny dvor preto rozhodol, že výživové alebo zdravotné tvrdenia uvedené v danej komunikácii komerčného charakteru patria do pôsobnosti nariadenia 1924/2006.

¹¹ Napr. rozsudok Súdneho dvora z 8. marca 2011 vo veci C-34/09 *Ruiz Zambrano*, EU:C:2011:124 a rozsudok Súdneho dvora z 15. novembra 2011 vo veci C-256/11 *Dereci a. i.*, EU:C:2011:734.

C-168/15 Tomášová (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Zmluva o úvere obsahujúca nekalú zmluvnú podmienku – Nútený výkon rozhodcovského rozhodnutia vydaného na základe tejto podmienky – Zodpovednosť členského štátu za škodu spôsobenú jednotlivcom v dôsledku porušenia práva Únie pripísateľného vnútroštátnemu súdu – Podmienky vzniku – Existencia dostatočne závažného porušenia práva Únie“

Vnútroštátny spor v tejto veci sa týkal žaloby o náhradu škody za porušenie práva EÚ, ktorého sa mal dopustiť slovenský exekučný súd tým, že nerešpektoval právo EÚ, judikatúru Súdneho dvora a svoju povinnosť *ex officio* prieskumu nekalých zmluvných podmienok. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že zodpovednosť členského štátu za škodu spôsobenú vnútroštátnymi súdmi môžu spôsobiť iba súdy rozhodujúce v poslednom stupni. Ďalej uviedol, že vnútroštátny súd, ktorý nepreskúmal *ex officio* nekalú povahu zmluvných podmienok predtým, ako túto povinnosť Súdny dvor ustálil vo svojej judikatúre, sa nedopustil dostatočne závažného porušenia práva EÚ. Napokon uviedol, že vzťah medzi žalobou o náhradu škody a ostatnými prípadne dostupnými prostriedkami nápravy (napr. žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia) upravuje vnútroštátne právo pri rešpektovaní zásad ekvivalencie a efektivity.

L. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov**Spojené veci C-333/15 a C-334/15 Planes Bresco (9. 6. 2016)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná poľnohospodárska politika – Integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci – Nariadenie (ES) č. 1782/2003 – Režim jednotnej platby – Články 43 a 44 – Platobné nároky na plochu – Hektáre, na ktoré možno poskytnúť podporu na plochu – Trvalé pasienky – Vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje spôsobilosť získať podporu v prípade trvalých pasienkov, ktoré sú väčšie než krmné plochy pôvodne zohľadnené pri výpočte platobných nárokov, skutočnosťou, že sú využívané na vlastný chov dobytká v poľnohospodárskom podniku“

Vnútroštátne orgány odmietli žiadateľom poskytnúť podporu na plochu vo vzťahu k určitým trvalým pasienkom z dôvodu, že nezodpovedajú krmným plochám, a preto sa musia považovať za nevyužívané. Podľa Súdneho dvora však poskytnutie podpory v podobných prípadoch nesmie byť podmienené skutočnosťou, že uvedené plochy zodpovedajú krmným plochám pôvodne zahrnutým do výpočtu priemerného počtu hektárov zohľadnených pri výpočte platobných nárokov alebo skutočnosťou, že plochy trvalých pasienkov prekračujúce uvedené krmné plochy sú efektívne využívané na účely vlastného chovu poľnohospodárskeho podniku. Postačuje totiž, ak sú využívané na poľnohospodársku činnosť podľa nariadenia 1782/2003, čo musí overiť vnútroštátny súd.

Spojené veci C-78/16 a C-79/16 Pesce a i. (9. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rastlinolekárska ochrana rastlín – Smernica 2000/29/ES – Ochrana proti zavlečeniu organizmov škodlivých rastlín alebo rastlinných produktov do Európskej únie a proti ich rozširovaniu na území Únie – Vykonávacie rozhodnutie (EU) 2015/789 – Opatrenia proti zavliekaniu organizmu *Xylella fastidiosa*“

(Wells et Raju) do Únie a proti jeho rozširovaniu na území Únie – Článok 6 ods. 2 písm. a) – Povinnosť ihneď odstrániť hostiteľské rastliny v okruhu 100 metrov okolo napadnutých rastlín bez ohľadu na ich zdravotní stav – Platnosť – Článok 16 ods. 3 smernice 2000/29 – Zásada proporcionality – Zásada predbežnej opatrnosti – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Právo na náhradu škody“

Súdny dvor v tejto veci najprv uznesením¹² vyhovel žiadosti predkladajúceho súdu o skrátené konanie, a to vzhľadom na hroziace riziká, ako aj na potrebu predísť nenapraviteľným škodám. Vo svojom rozsudku predovšetkým preskúmal vykonávacie rozhodnutie EK, ktoré ukladá členským štátom povinnosť odstrániť všetky rastliny, ktoré sú napadnuté baktériou *Xylella fastidiosa*, ako aj odstránenie všetkých hostiteľských rastlín v okruhu 100 m od napadnutej rastliny. Talianske orgány, vychádzajúc z vykonávacieho rozhodnutia EK, nariadili dvom vlastníkom poľnohospodárskej pôdy odstránenie infikovaných olivovníkov, aj všetkých hostiteľských rastlín v okruhu 100 m, voči čomu sa títo vlastníci bránili. Súdny dvor však neidentifikoval žiadnu skutočnosť, ktorou by mohla byť dotknutá platnosť sporného vykonávacieho rozhodnutia EK, pričom vec posudzoval vo svetle zásad predbežnej opatrnosti a proporcionality, ako aj z hľadiska povinnosti odôvodnenia.

C-111/15 Občina Gorje (7. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná poľnohospodárska politika – Nariadenie (ES) č. 1698/2005 – Nariadenie (EÚ) č. 65/2011 – Financovanie z EPFRV – Podpora rozvoja vidieka – Pravidlá pre oprávnenosť operácií a výdavkov – Časová podmienka – Úplné vylúčenie – Zníženie pomoci“

Sporné v tejto veci bolo, či môže byť obci zamietnutá žiadosť o vyplatenie podpory na základe programu rozvoja vidieka spolufinancovaného z EPFRV z dôvodu, že začala s prácami skôr, ako jej bolo priznané spolufinancovanie. Vnútroštátna právna úprava, ako aj výzva na predkladanie žiadostí o podporu v tomto prípade uvádzali, že na spolufinancovanie prostredníctvom EPFRV sú oprávnené len výdavky vynaložené po prijatí rozhodnutia o poskytnutí podpory. Podľa Súdneho dvora je v súlade s nariadením 1698/2005, keď sú výdavkami oprávnenými na podporu z EPFRV iba výdavky vynaložené po prijatí rozhodnutia o poskytnutí podpory. Rozhodol však, že zamietnutie žiadosti o platbu v celom rozsahu, pokiaľ bola pred prijatím rozhodnutia o poskytnutí podpory vynaložená iba časť výdavkov, je za daných okolností v rozpore s právom EÚ.

C-469/14 Masterrind (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Nariadenie (ES) č. 1/2005 – Ochrana zvierat počas prepravy – Dlhé cesty – Príloha I kapitola V bod 1.4 písm. d) – Dĺžka trvania cesty a čas odpočinku zvierat počas prepravy – Preprava hovädzieho dobytku – Pojem ‚dostatočný čas odpočinku najmenej jednu hodinu‘ – Možnosť viackrát prerušiť prepravu – Článok 22 – Meškanie počas prepravy – Nariadenie (ES) č. 1234/2007 a nariadenie (EÚ) č. 817/2010 – Vývozné náhrady – Požiadavky v oblasti pohody živého hovädzieho dobytku počas prepravy – Nariadenie č. 817/2010 – Článok 2 ods. 2 až 4 – Úradný veterinárny lekár v mieste výstupu – Správa a zápis na dokumente, ktorý tvorí

¹² Uznesenie Súdneho dvora z 13. apríla 2016 vo veci C-78/16 a C-79/16 *Pesce a i.*, EU:C:2016:251.

dôkaz o opustení colného územia Únie, ktorý sa týka splnenia alebo nesplnenia uplatniteľných ustanovení nariadenia č. 1/2005 – Neuspokojivý výsledok vykonaných kontrol – Článok 5 ods. 1 písm. c) – Závazná alebo nezávazná povaha uvedeného zápisu vo vzťahu k vnútroštátnemu orgánu príslušnému na výplatu vývozných náhrad“

Súdny dvor sa v tomto konaní zaoberal ochranou zvierat počas prepravy a jej podmienkami. Predovšetkým rozhodol, že úrad príslušný na vyplatenie vývozných náhrad za hovädzí dobytok nie je viazaný zápisom úradného veterinárneho lekára v mieste výstupu na dokumente potvrdzujúcom, že dotknuté zvieratá opustili colné územie EÚ, v ktorom sa uvádza, že v prípade všetkých alebo niektorých z týchto zvierat neboli počas ich prepravy dodržané príslušné ustanovenia nariadenia 1/2005.

M. Oblasť: Sloboda usadiť sa

Spojené veci C-458/14 a C-67/15 Promoimpresa a i. (14. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky a sloboda usadiť sa – Článok 49 ZFEÚ – Smernica 2006/123/ES – Článok 12 – Koncesie týkajúce sa hospodársky významného verejného majetku v prímorských, jazerných a riečnych oblastiach – Automatické predĺženie platnosti – Neexistencia verejného obstarávania“

Vnútroštátne opatrenie stanovovalo automatické predĺženie platnosti udelených povolení na využívanie verejného majetku v prímorských a jazerných oblastiach, ktoré sú určené na výkon činností v oblasti turistického ruchu a rekreácie, a to bez uskutočnenia akéhokoľvek výberového konania. Pri udeľovaní pôvodného povolenia sa pritom tiež neuskutočnilo výberové konanie. Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátne opatrenie, o ktoré išlo v tejto veci, je v rozpore so smernicou 2006/123. Navyše, ak by sa naň aj smernica nevzťahovala z dôvodu nedosiahnutia prahových hodnôt, vnútroštátnemu opatreniu by bránil čl. 49 ZFEÚ v rozsahu, v akom sporné koncesie vykazujú nepochybný cezhraničný záujem.

N. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-464/15 Admiral Casinos & Entertainment (30. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 56 ZFEÚ – Voľný pohyb služieb – Hazardné hry – Vnútroštátna právna úprava členského štátu, ktorá pri neexistencii koncesie vydanou príslušným orgánom pod hrozbou trestných sankcií zakazuje prevádzkovanie výherných hracích prístrojov s obmedzenou výhrou (kleines Glücksspiel) – Obmedzenie – Odôvodnenie – Proporcionalita – Posúdenie proporcionality na základe tak cieľu právnej úpravy v dobe jej prijatia, tak ako aj na základe jej účinkov pri realizácii – Účinky zistené empiricky a s určitosťou“

Rakúska spoločnosť s príslušným rakúskym povolením sa žalobou snažila zabrániť tomu, aby v priestoroch žalovaných boli za odplatu inštalované výherné hracie prístroje, prevádzkované dvoma spoločnosťami so sídlom v Česku a na Slovensku bez príslušného rakúskeho povolenia. Vnútroštátny súd sa pre rozhodnutie v tejto veci pýtal na výklad čl. 56 ZFEÚ, ktorý upravuje voľný pohyb služieb. Súdny dvor rozhodol, že čl. 56 ZFEÚ sa má vykladať tak, že pri posudzovaní proporcionality vnútroštátnej reštriktívnej právnej úpravy v oblasti hazardných

hier je potrebné sa oprieť nielen o cieľ tejto právnej úpravy v čase jej prijatia, ale aj o účinky uvedenej úpravy posudzované po jej prijatí.

O. Oblasť: Sociálna politika

C-122/15 C (2. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie na základe veku – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Články 2, 3 a 6 – Rozdielne zaobchádzanie na základe veku – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca v určitých prípadoch vyššie zdanenie príjmov zo starobných dôchodkov ako príjmov zo závislej činnosti – Rozsah pôsobnosti smernice 2000/78 – Právomoc Európskej únie v oblasti priamych daní“

Fínskemu štátnemu príslušníkovi bola na základe vnútroštátnej právnej úpravy vyrubená dodatočná daň vo výške 6 % z časti príjmov zo starobných dôchodkov. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či táto právna úprava spadá do pôsobnosti práva EÚ a či nie je prejavom diskriminácie na základe veku. Súdny dvor konštatoval, že v tejto situácii sa právo EÚ neuplatní. Nie je teda možné úspešne sa odvolávať na Chartu základných práv EÚ.

C-308/14 Európska komisia v. Spojené kráľovstvo (14. 6. 2016)

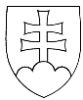
„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 4 – Rovnosť zaobchádzania v súvislosti s prístupom k dávkam sociálneho zabezpečenia – Právo na pobyt – Smernica 2004/38/ES – Vnútroštátna právna úprava, ktorá odmieta priznať určité rodinné príspevky alebo daňovú úľavu na nezaopatrené dieťa štátnym príslušníkom iných členských štátov, ktorí nemajú právo na legálny pobyt“

EK v žalobe tvrdila, že Spojené kráľovstvo si tým, že vyžaduje od žiadateľov o rodinné príspevky alebo daňovú úľavu na nezaopatrené dieťa, aby mali právo na pobyt v tomto členskom štáte, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z nariadenia 883/2004. Súdny dvor však zamietol tak hlavnú, ako aj subsidiárnu výhradu EK. V prípade požiadavky uplatňovanej Spojeným kráľovstvom totiž nejde ani o dodatočnú požiadavku podľa nariadenia, ktorá by bola protiprávna. Rovnako dotknutá vnútroštátna právna úprava nepredstavuje diskrimináciu zakázanú nariadením 883/2004. Preto Súdny dvor žalobu v celom rozsahu zamietol.

C-159/15 Lesar (16. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Článok 2 ods. 1 a článok 2 ods. 2 písm. a) – Článok 6 ods. 2 – Diskriminácia na základe veku – Určenie nárokov na dôchodok bývalých úradníkov – Obdobia odbornej prípravy a povolania – Nezohľadnenie takýchto období, ktoré boli absolvované pred dovŕšením veku 18 rokov“

Návrh v tejto veci bol podaný v rámci sporu medzi pánom Lesarom a personálnym úradom pri spoločnosti Telekom vo veci odmietnutia tohto úradu zohľadniť pri výpočte dôchodkových bodov obdobia odbornej prípravy a povolania, ktoré predchádzali nástupu do služby a ktoré pán Lesar absolvoval pred dovŕšením veku 18 rokov. Súdny dvor rozhodol, že smernica 2000/78 nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá vylučuje zohľadnenie uvedených

období, a to v rozsahu, v akom je jej cieľom zabezpečiť v rámci dôchodkového systému úradníkov jednotné stanovenie veku pre zapojenie sa do tohto systému, ako aj veku pre nárok na dôchodkové dávky vyplácané v rámci uvedeného systému.

C-341/15 Maschek (20. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2003/88/ES – Článok 7 – Právo na platenú dovolenku za kalendárny rok – Odchod do dôchodku na žiadosť dotknutej osoby – Pracovník, ktorý nevyčerpal svoje právo na platenú dovolenku za kalendárny rok pred skončením svojho pracovného pomeru – Vnútroštátna právna úprava vylučujúca peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok – Práceschopnosť – Úradníci“

Vnútroštátne právo v tomto prípade nepriznávalo nárok na peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku za kalendárny rok pracovníkovi, ktorého pracovný pomer sa skončil na základe jeho žiadosti o odchod do dôchodku. Súdny dvor predovšetkým konštatoval, že takáto vnútroštátna úprava je v rozpore s právom EÚ, ak príslušný pracovník pred skončením pracovného pomeru nemohol vyčerpať svoje práva. Rozhodol tiež, že pracovník pri odchode do dôchodku má nárok na peňažnú náhradu za platenú dovolenku za kalendárny rok, ktorú si nevyčerpal, lebo pre chorobu neplnil svoje úlohy.

C-423/15 Kratzer (28. 7. 2016)

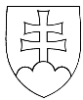
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolanií – Článok 3 ods. 1 písm. a) – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť príležitostí a rovnosť zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania – Článok 14 ods. 1 písm. a) – Rozsah pôsobnosti – Pojem ‚prístup k zamestnaniu, samostatnej zárobkovej činnosti alebo povolaniu‘ – Podanie žiadosti o zamestnanie s cieľom získať formálne postavenie žiadateľa výlučne na účel požadovania náhrady za diskrimináciu – Zneužitie práva“

Uchádzač o zamestnanie žaloval spoločnosť, ktorá odmietla jeho žiadosť o pracovné miesto, pričom tvrdil, že bol diskriminovaný z dôvodu veku a pohlavia. Zdalo sa však, že v skutočnosti nechcel získať zamestnanie, ale len formálne postavenie žiadateľa na jediný účel požadovania odškodnenia. Súdny dvor rozhodol, že predmetná situácia nepatrí pod pojem „prístup k zamestnaniu alebo k povolaniu“ v zmysle práva EÚ a možno ju, pokiaľ sú splnené okolnosti požadované podľa práva EÚ, kvalifikovať ako zneužitie práva.

P. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-263/14 Európsky parlament v. Rada EÚ (14. 6. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) – Rozhodnutie 2014/198/SZBP – Dohoda medzi Európskou úniou a Tanzánijskou zjednotenou republikou o podmienkach odovzdávania osôb, ktoré sú podozrivé z pirátstva, a súvisiaceho zaisteného majetku námornými silami pod vedením Európskej únie Tanzánijskej zjednotenej republiky – Voľba právneho základu – Povinnosť informovať Európsky parlament ihneď a v plnom rozsahu vo všetkých etapách konania pri dojednávanií a uzatváraní medzinárodných dohôd – Zachovanie účinkov rozhodnutia v prípade zrušenia“

Žaloba EP smerovala proti rozhodnutiu Rady EÚ o podpise a uzavretí Dohody medzi EÚ a Tanzániou o podmienkach odovzdávania osôb, ktoré sú podozrivé z pirátstva, a súvisiaceho zaisteného majetku zo strany námorných síl pod vedením EÚ Tanzánii. Súdny dvor konštatoval, že EP nebol ihneď a v plnom rozsahu informovaný vo všetkých etapách konania v súlade s čl. 218 ods. 10 ZFEÚ. Nemohol tak vykonať právo dohľadu, ktoré mu zverili Zmluvy v oblasti SZBP, prípadne uplatniť svoje stanovisko, pokiaľ ide najmä o správny právny základ, na ktorom musí byť dotknutý akt založený. Vzhľadom na uvedené Súdny dvor napadnuté rozhodnutie zrušil, zachoval však jeho účinky. Jeho zrušenie bez zachovania jeho účinkov by totiž mohlo poškodiť chod operácií vedených na základe dohody medzi EÚ a Tanzániou, a najmä ohroziť stíhanie a súdny proces s osobami zadržanými EUNAVFOR pre podozrenie z pirátstva.

C-455/14 P H v. Rada EÚ a Európska komisia (19. 7. 2016)

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) – Rozhodnutie 2009/906/SZBP – Policajná misia Európskej únie (EUPM) v Bosne a Hercegovine – Vyslaný národný expert – Preloženie na regionálny úrad tejto misie – Článok 24 ods. 1 druhý pododsek posledná veta ZEÚ – Článok 275 prvý odsek ZFEÚ – Žaloba o neplatnosť a žaloba o náhradu škody – Právomoc súdov Európskej únie – Články 263, 268 a článok 340 druhý odsek ZFEÚ“

Talianska sudkyňa svojim odvolaním žiadala zrušenie uznesenia Všeobecného súdu¹³, ktorým zamietol jej žalobu týkajúcu sa rozhodnutí Policajnej misie EÚ (EUPM) v Bosne a Hercegovine o jej preložení. Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v napadnutom uznesení rozhodol, že nemá právomoc rozhodnúť o žalobe, ktorou sa odvolateľka na prvom stupni domáhala zrušenia rozhodnutí a náhrady škody. Napriek obmedzenej právomoci súdov EÚ v oblasti SZBP totiž Všeobecný súd a v prípade odvolania Súdny dvor majú právomoc preskúmať také akty, o aké išlo v tomto prípade. Uznesenie Všeobecného súdu preto zrušil a zároveň rozhodol o prípustnosti žaloby voči Rade EÚ a vec vrátil na rozhodnutie o dôvodnosti Všeobecnému súdu. Žalobu ale zamietol ako neprípustnú v rozsahu, v akom smerovala proti EK a EUPM v Bosne a Hercegovine.

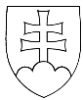
C-330/15 P Tomana a i. v. Rada EÚ a Európska komisia (28. 7. 2016)

„Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté voči niektorým osobám a subjektom, ktoré tvoria súčasť vlády Zimbabwe alebo sú s ňou v prepojení – Zoznam osôb, skupín a subjektov, ktorých sa týka zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Zahrnutie mien odvolateľov“

Všeobecný súd rozsudkom¹⁴ zamietol žalobu vo veci hlavného prokurátora Zimbabwe a ďalších 120 žalobcov, ktorí žiadali zrušiť reštriktívne opatrenia prijaté voči nim vzhľadom na situáciu v Zimbabwe. Pán Tomana a i. sa preto obrátili na Súdny dvor s odvolaním. Súdny dvor v tejto veci svojím rozhodnutím potvrdil rozsudok Všeobecného súdu a uložené reštriktívne opatrenia a odvolanie zamietol.

¹³ Uznesenie Všeobecného súdu z 10. júla 2014 vo veci T-271/10 H. v. Rada EÚ, EU:C:2014:702.

¹⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 22. apríla 2015 vo veci T-190/12 Tomana a i. v. Rada EÚ a Európska komisia, EU:T:2015:222.

Q. Oblasť: Štátna pomoc

C-270/15 P Belgické kráľovstvo v. Európska komisia (30. 6. 2016)

„Odvolaie – Pomoc poskytnutá belgickými orgánmi na financovanie skriningových testov na prenosné spongiformné encefalopatie hovädzieho dobytku – Selektívna výhoda – Rozhodnutie, ktorým sa táto pomoc vyhlasuje za čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom“

Svojím odvolaním sa Belgicko domáhalo zrušenia rozsudku Všeobecného súdu¹⁵, ktorým zamietol žalobu Belgicka o čiastočné zrušenie rozhodnutia EK, týkajúce sa štátnej pomoci, ktorú poskytlo Belgicko na financovanie skriningu prenosných spongiformných encefalopatií (TSE) hovädzieho dobytku. Súdny dvor však odvolanie zamietol. Okrem iného pritom potvrdil záver Všeobecného súdu, že chýbajúca harmonizácia, pokiaľ ide o financovanie opatrení, ktoré sa stali povinnými v boji proti BSE, nemá v žiadnom prípade vplyv na uplatniteľnosť pravidiel štátnej pomoci a na prípadnú kvalifikáciu sporného financovania ako ekonomickej výhody.

C-526/14 Kotnik a i. (19. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Platnosť a výklad oznámenia Komisie o bankovníctve – Výklad smerníc 2001/24/ES a 2012/30/EÚ – Štátna pomoc bankám v súvislosti s finančnou krízou – Rozdelenie bremena – Likvidácia vlastného kapitálu akcionárov, hybridného kapitálu a podriadeného kapitálu – Zásada ochrany legitímnej dôvery – Vlastnícke právo – Ochrana záujmov spoločníkov a tretích osôb – Reorganizácia a likvidácia úverových inštitúcií“

V rámci ozdravovania viacerých slovinských bánk v nadväznosti na celosvetovú finančnú krízu boli prijaté aj také opatrenia, ako likvidácia vlastného imania akcionárov, hybridného kapitálu a podriadeného kapitálu. Podľa slovinského ústavného súdu výhrady navrhovateľov vo veci samej smerujú proti oznámeniu EK o bankovníctve, obrátil sa preto na Súdny dvor s otázkami týkajúcimi sa tohto oznámenia. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že oznámenie EK o bankovníctve nie je pre členské štáty záväzné. Tiež konštatoval, že pokiaľ EK podmieňuje schválenie štátnej pomoci podmienkou rozdelenia bremena medzi akcionárov a držiteľov podriadených cenných papierov, nie je to v rozpore s právom EÚ. Oznámenie EK o bankovníctve je teda platné.

C-493/14 Dilly's Wellnesshotel (21. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Schéma pomoci vo forme úľav na environmentálnych daniach – Nariadenie (ES) č. 800/2008 – Kategórie pomoci, ktoré možno považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom a oslobodené od notifikačnej povinnosti – Kogentná povaha podmienok oslobodenia – Článok 3 ods. 1 – Výslovný odkaz na toto nariadenie v rámci schémy pomoci“

Žalobkyni bola s odkazom na novú právnu úpravu zamietnutá žiadosť o vrátenie energetických daní. V prejednávanej veci vznikli pochybnosti o zlučiteľnosti novej právnej úpravy s nariadením 800/2008. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že schéma pomoci môže byť oslobodená od notifikačnej povinnosti stanovenej v čl. 108 ods. 3 ZFEÚ len za predpokladu, že

¹⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 25. marca 2015 vo veci T-538/11 *Belgické kráľovstvo v. Európska komisia*, EU:T:2015:188.

táto schéma výslovne odkazuje na nariadenie 800/2008 uvedením jeho názvu a odkazu na jeho uverejnenie v Úradnom vestníku EÚ. Vo veci samej je podľa Súdneho dvora nepopierateľné, že dotknutá schéma pomoci neobsahuje takýto odkaz.

R. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-241/15 Bob-Dogi (1. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač – Článok 8 ods. 1 písm. c) – Povinnosť zahrnúť do európskeho zatykača informácie týkajúce sa existencie ‚zatykača‘ – Neexistencia vnútroštátneho zatykača, ktorý by predchádzal európskemu zatykaču a odlišoval sa od neho – Dôsledok“

V tejto veci išlo o európsky zatykač vydaný v Maďarsku a jeho vykonanie v Rumunsku. Súdny dvor konštatoval, že pojem „zatykač“ v zmysle čl. 8 ods. 1 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV označuje vnútroštátny zatykač, ktorý je odlišný od európskeho zatykača. Tiež rozhodol, že keď európsky zatykač, ktorý je založený na existencii zatykača v zmysle tohto istého ustanovenia, neobsahuje odkaz na existenciu vnútroštátneho zatykača, vykonávajúci súdny orgán ho nemôže vykonať, ak vzhľadom na informácie, ktoré má k dispozícii, tento orgán konštatuje, že európsky zatykač nie je platný, keďže bol vydaný bez toho, aby bol skutočne vydaný vnútroštátny zatykač.

C-25/15 Balogh (9. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Právo na tlmočenie a preklad – Smernica 2010/64/EÚ – Pôsobnosť – Pojem trestné konanie – Konanie stanovené členským štátom, ktorého predmetom je uznanie rozhodnutia v trestnej veci, ktoré vydal súd iného členského štátu, a zaznamenanie odsúdenia vyneseného týmto súdom do registra trestov – Náklady spojené s prekladom tohto rozhodnutia – Rámcové rozhodnutie 2009/315/SVV – Rozhodnutie 2009/316/SVV“

V tejto veci Súdny dvor posudzoval, či je v súlade s právom EÚ vnútroštátna právna úprava, ktorá zavádza osobitné konanie, prostredníctvom ktorého súd jedného členského štátu uzná právoplatné rozhodnutie vydané súdom iného členského štátu, ktorým sa odsudzuje osoba za spáchanie trestného činu, a ktorá najmä stanovuje, že náklady na preklad tohto rozhodnutia znáša v rámci tohto osobitného konania táto osoba. Súdny dvor jednak konštatoval, že na také osobitné konanie sa neuplatní smernica 2010/64. Taktiež rozhodol, že rámcové rozhodnutie 2009/315/SVV a rozhodnutie 2009/316/SVV bránia uplatneniu takej vnútroštátnej úpravy, ktorou sa toto konanie zavádza.

C-511/14 Pebros Servizi (16. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 805/2004 – Európsky exekučný titul pre nesporné nároky – Článok 3 ods. 1 písm. b) – Podmienky osvedčenia – Rozsudok pre zmeškanie – Pojem ‚nesporný nárok‘ – Procesné správanie účastníka konania, ktoré môže predstavovať ‚nespochybnenie nároku“

Vnútroštátny súd mal v tejto veci pochybnosti o uplatniteľnosti nariadenia 805/2004, a to konkrétne, či rozsudok pre zmeškanie podľa vnútroštátneho práva má predstavovať exekučný titul pre nesporné nároky podľa nariadenia. Súdny dvor rozhodol, že podmienky, podľa ktorých sa v prípade rozsudku pre zmeškanie nárok považuje za „nesporný“ v zmysle nariadenia 805/2004, sa musia posudzovať autonómne podľa tohto nariadenia.

C-12/15 *Universal Music International Holding* (16. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Osobitné právomoci – Článok 5 bod 3 – Veci týkajúce sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti – Skutočnosť súvisiaca so škodou – Nedbanlivosť advokáta pri koncipovaní zmluvy – Miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“

Tento návrh sa týkal sporu medzi spoločnosťou Universal Music so sídlom v Holandsku a českou advokátskou kanceláriou vo veci nedbanlivosti jedného z advokátov tejto kancelárie pri vypracovaní znenia opčnej zmluvy na kúpu akcií v Česku a určenia právomoci súdu, ktorý rozhodne o náhrade škody. Súdny dvor rozhodol, že za miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, nemožno v prípade neexistencie iných kritérií väzby považovať miesto, kde vznikla výlučne finančná škoda formou úhrady finančných prostriedkov z bankového účtu. Podľa Súdneho dvora musí tiež súd, ktorému bol spor predložený, v rámci overenia právomoci posúdiť všetky skutočnosti, ktoré má k dispozícii.

C-486/14 *Kossowski* (29. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda – Článok 54 a článok 55 ods. 1 písm. a) – Charta základných práv Európskej únie – Článok 50 – Zásada ne bis in idem – Prípustnosť trestného stíhania obvineného v členskom štáte po skončení trestného stíhania začatého proti nemu v inom členskom štáte prokuratúrou bez dôkladného vyšetrovania – Neexistencia posúdenia vo veci samej“

Tento návrh bol predložený v rámci trestného konania začatého v Nemecku. Vo vzťahu k rovnakému skutku bol obvinený pritom vyšetrovaný už skôr v Poľsku, pričom tamojšia prokuratúra vydala rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, ktorým bolo právoplatne ukončené vyšetrovanie z dôvodu nedostatku dôkazov. Vnútroštátny súd sa pýtal na výklad zásady *ne bis in idem*, uvedenej v Dohovore, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, vo svetle Charty základných práv EÚ. Súdny dvor rozhodol, že rozhodnutie o zastavení trestného stíhania bez uloženia trestu, o aké išlo v tomto prípade, nemožno kvalifikovať ako právoplatné rozhodnutie, ak z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že uvedené konanie bolo ukončené bez uskutočnenia dôkladného vyšetrovania, pričom absencia vypočutia poškodeného a prípadného svedka svedčí o tom, že takéto vyšetrovanie neprebehlo.

C-70/15 *Lebek* (7. 7. 2016)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 34 bod 2 – Neprítomnosť žalovaného v konaní – Uznávanie a výkon rozsudkov – Dôvody zamietnutia – Neexistencia doručenia písomnosti, ktorou sa začína konanie, neprítomnému žalovanému v dostatočnom čase – Pojem ‚odvolanie‘ – Žiadosť o odpustenie dôsledkov uplynutia odvolacej lehoty – Nariadenie (ES) č. 1393/2007 – Článok 19 ods. 4 – Doručovanie súdnych a

mimosúdnych písomností – Lehota, v rámci ktorej je prípustná žiadosť o odpustenie dôsledkov uplynutia odvolacej lehoty“

Súdny dvor v tomto konaní posudzoval žiadosť o odpustenie dôsledkov uplynutia odvolacej lehoty vo svetle nariadenia Brusel I a nariadenia 1393/2007. Skonštatoval, že pojem „odvolanie“ v zmysle nariadenia Brusel I sa vzťahuje aj na žiadosť o odpustenie dôsledkov uplynutia odvolacej lehoty, ak uplynula lehota na podanie riadneho opravného prostriedku. Ďalej rozhodol, že nariadenie 1393/2007 vylučuje uplatnenie ustanovení vnútroštátneho práva týkajúcich sa úpravy týchto žiadostí, keď uplynula lehota, v ktorej je prípustné podať takúto žiadosť, akou je lehota vymedzená vo vyhlásení členského štátu, na ktorú odkazuje uvedené ustanovenie nariadenia.

C-222/15 Hószig (7. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Doložka o voľbe právomoci – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 23 – Doložka zahrnutá do všeobecných obchodných podmienok – Súhlas strán s týmito podmienkami – Platnosť a presnosť takejto doložky“

V tejto veci išlo o doložku o voľbe právomoci, ktorá bola uvedená vo všeobecných dodacích podmienkach objednávateľa, spomenutých v dokumentoch zakladajúcich zmluvné vzťahy a odovzdaných počas ich uzatvárania, a ktorá určovala ako príslušné súdy tie, ktoré sa nachádzajú v meste jedného z členských štátov. Súdny dvor rozhodol, že takáto doložka spĺňa požiadavky podľa nariadenia Brusel I týkajúce sa súhlasu zmluvných strán a presnosti obsahu. Predovšetkým konštatoval, že aj keď táto doložka neurčuje výslovne členský štát, na právomoci súdov ktorého by sa uvedené zmluvné strany dohodli, určenými súdmi sú súdy hlavného mesta členského štátu, ktorý je vo veci samej zároveň štátom, ktorého právo bolo stanovené ako rozhodné právo uplatniteľné na zmluvu medzi nimi.

C-196/15 Granarolo (14. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 5 bod 1 a 3 – Príslušný súd – Pojmy ‚v zmluvných veciach‘ a ‚vo veciach z iného ako zmluvného vzťahu‘ – Náhle ukončenie dlhodobých stabilných obchodných vzťahov – Žaloba o náhradu škody – Pojmy ‚predaj tovaru‘ a ‚poskytovanie služieb‘“

Spoločnosť Ambrosi podala proti spoločnosti Granarolo žalobu o náhradu škody z dôvodu jej náhleho ukončenia dlhodobých obchodných vzťahov. Súdny dvor predovšetkým konštatoval, že takáto žaloba nepatrí do oblasti náhrady škody z iného ako zmluvného vzťahu v zmysle nariadenia Brusel I, ak medzi stranami existuje tacitný zmluvný vzťah, ktorým sa rozumie dlhodobý obchodný zmluvný vzťah, ktorý nevznikol na základe písomnej zmluvy, čo musí posúdiť vnútroštátny súd. Svojím rozhodnutím spresnil, že dôkaz existencie takéhoto tacitného zmluvného vzťahu musí spočívať na súbore zhodných skutočností, medzi ktorými môžu figurovať najmä existencia dlhodobých obchodných vzťahov, dobrá viera strán, pravidelnosť transakcií a ich vývoj v čase vyjadrený v množstve a hodnote, prípadné dohody o fakturovaných cenách, resp. o poskytnutých zľavách, ako aj vzájomná korešpondencia.

C-102/15 Siemens Aktiengesellschaft Österreich (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach – Pôsobnosť ratione materiae – Žaloba o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu – Bezdôvodné obohatenie – Pohľadávka založená na nedôvodnom vrátení pokuty za porušenie práva hospodárskej súťaže“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal výkladom nariadenia Brusel I v rámci sporu o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu medzi orgánom hospodárskej súťaže a spoločnosťou Siemens so sídlom v Rakúsku. Najprv konštatoval, že tento spor o zaplatenie pohľadávky, ktorá vyplýva z pokuty uloženej spoločnosti Siemens, patrí do správnych vecí. Vzhľadom na to rozhodol, že žaloba podaná orgánom hospodárskej súťaže, ktorej základom je opätovné zaplatenie skôr vrátenej pokuty uloženej v konaní na ochranu hospodárskej súťaže, nepatrí do vecnej pôsobnosti nariadenia Brusel I.

C-191/15 Verein für Konsumenteninformation (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenia (ES) č. 864/2007 a č. 593/2008 – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 93/13/EHS – Ochrana údajov – Smernica 95/46/ES – Zmluvy o online predaji uzavreté so spotrebiteľmi, ktorí majú bydlisko v iných členských štátoch – Nekalé podmienky – Všeobecné podmienky obsahujúce doložku o voľbe rozhodného práva uprednostňujúcu právo členského štátu, v ktorom má spoločnosť svoje sídlo – Určenie rozhodného práva na účely posúdenia nekalej povahy podmienok nachádzajúcich sa v týchto všeobecných podmienkach v rámci žaloby o zdržanie sa konania – Určenie práva, ktorým sa riadi spracovanie osobných údajov spotrebiteľov“

Spoločnosť Amazon EÚ so sídlom v Luxembursku sa zameriavala na spotrebiteľov s bydliskom v Rakúsku a uzatvárala s nimi zmluvy v rámci elektronického obchodu. Vnútroštátny súd sa okrem iného pýtal na výklad nariadení Rím I a Rím II s cieľom určiť rozhodné právo alebo rozhodné práva uplatniteľné na žalobu o zdržanie sa konania, namierenú proti používaniu údajne protiprávnych zmluvných podmienok spoločnosťou Amazon EÚ. Súdny dvor rozhodol, že rozhodné právo uplatniteľné na uvedenú žalobu sa musí určiť v súlade s nariadením Rím II, kým rozhodné právo uplatniteľné na posúdenie dotknutej zmluvnej podmienky sa musí vždy určiť podľa nariadenia Rím I.

C-294/16 PPU JZ (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 26 ods. 1 – Európsky zatýkací rozkaz – Účinky odovzdania – Započítanie doby väzby vo vykonávajúcom členskom štáte – Pojem ‚zadržiavanie‘ – Iná opatrenia obmedzujúce osobnú slobodu než uväznenie – Domáce väzenie spojené s nosením elektronického náramku – Listina základných práv Európskej únie – Články 6 a 49“

Pán JZ žiadal pred poľským súdom o započítanie doby, počas ktorej bol v Spojenom kráľovstve v domácom väzení a bolo voči nemu uplatňované elektronické sledovanie, do dĺžky trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v Poľsku. Súdny dvor konštatoval, že takéto obmedzenie

osobnej slobody v zásade nie je natoľko obmedzujúce, aby bolo porovnateľné s účinkom, aký vyplýva z uväznenia. Preto rozhodol, že nemôže byť kvalifikované ako zadržanie v zmysle rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, čo však ešte prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

S. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-410/14 Falk Pharma (2. 6. 2016)

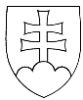
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Článok 1 ods. 2 písm. a) – Pojem ‚verejná zákazka‘ – Systém obstarávania majetku spočívajúci v prijatí každého hospodárskeho subjektu, ktorý spĺňa vopred stanovené podmienky, ako dodávateľa – Dodávanie liekov hradených v rámci všeobecného systému sociálneho zabezpečenia – Dohody uzavreté medzi zdravotnou poisťovňou a všetkými dodávateľmi liekov s danou účinnou látkou, ktorí súhlasia s poskytnutím zľavy z kúpnej ceny vo vopred určenej výške – Právna úprava, ktorá v zásade stanovuje nahradenie hradeného lieku uvádzaného na trh subjektom, ktorý neuzavrel takúto dohodu, liekom toho istého druhu uvádzaným na trh subjektom, ktorý uzavrel takúto dohodu“

Nemecká zdravotná poisťovňa DAK uverejnila v Úradnom vestníku EÚ oznámenie týkajúce sa uzavretia dohôd o zľave v súvislosti s liekmi. Spoločnosť Kohlpharma ako jediná prejavila záujem a uzatvorila s DAK zmluvu. Spoločnosť Falk podala žalobu o určenie nezlučiteľnosti konania o prijatí začatého DAK a jedinej zmluvy, ktorá sa na jeho základe uzavrela, s právom EÚ v oblasti verejného obstarávania. Vnútroštátny súd sa pýtal, či zmluva o pristúpení k systému dohôd o zľave predstavuje verejnú zákazku v zmysle smernice 2004/18. Súdny dvor rozhodol, že takýto systém dohôd nepredstavuje verejnú zákazku. V rozsahu, v akom predmet konania o prijatí do systému dohôd zahŕňa určitý cezhraničný záujem, však musí byť toto konanie v súlade so základnými pravidlami ZFEÚ.

C-27/15 Pizzo (2. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Účasť na verejnom obstarávaní – Možnosť využiť kapacity iných podnikov na účely splnenia stanovených podmienok – Nezaplatenie príspevku, ktorý nie je výslovne stanovený – Vylúčenie uchádzača z verejného obstarávania bez možnosti napravenia tohto nedostatku“

Predmetom návrhu v tejto veci bol spor medzi pánom Pizzom, ktorý získal zákazku na nakladanie s odpadom a zvyškami nákladu na palube lodí, a spoločnosťou CRGT, ktorá bola z konania vylúčená pre nesplnenie podmienok. Súdny dvor v tejto veci predovšetkým rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá hospodárskemu subjektu umožňuje využiť kapacity jedného alebo viacerých iných subjektov na účely splnenia minimálnych požiadaviek účasti na verejnom obstarávaní, ak ich tento hospodársky subjekt spĺňa iba čiastočne, je v súlade s právom EÚ. Vylúčenie hospodárskeho subjektu z postupu verejného obstarávania z dôvodu, že si nesplnil povinnosť, ktorá, hoci výslovne nevyplýva zo zadávacích podkladov tohto obstarávania ani z platného vnútroštátneho zákona, vyplýva z výkladu tohto zákona a týchto podkladov, ako aj z doplnenia ich normatívneho obsahu zo strany vnútroštátnych orgánov alebo vnútroštátnych správnych súdov, je však v rozpore s právom EÚ.

C-46/15 Ambisig (7. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Článok 48 ods. 2 písm. a) bod ii) druhá zarážka – Technická spôsobilosť hospodárskych subjektov – Priamy účinok – Dôkazné prostriedky – Hierarchický vzťah medzi potvrdením súkromného kupujúceho a jednostranným vyhlásením uchádzača – Zásada proporcionality – Zákaz zavedenia podstatných zmien stanovených dôkazných prostriedkov“

Verejný obstarávateľ stanovil, že technickú spôsobilosť bolo v rámci konkrétneho verejného obstarávania potrebné preukázať vyhlásením súkromného kupujúceho. Žalobkyňa vo vnútroštátnom spore bola z verejného obstarávania vylúčená kvôli nespĺneniu tejto podmienky, pretože sa pokúsila preukázať technickú spôsobilosť jednostranným vyhlásením a nepreukázala, že pre ňu bolo nemožné alebo značne ťažké získať potvrdenie súkromného kupujúceho. Súdny dvor v prvom rade rozhodol, že čl. 48 ods. 2 písm. a) bod ii) druhá zarážka smernice 2004/18 má priamy účinok, ak sú splnené určité podmienky. Tiež rozhodol, že smernica 2004/18 nebráni vyššie uvedenej požiadavke, kvôli ktorej bol v tomto prípade uchádzač vylúčený z verejného obstarávania. V rozpore so smernicou však je, ak sa pod hrozbou vylúčenia žiadosti od uchádzača vyžaduje, aby potvrdenie súkromného kupujúceho obsahovalo overenie podpisu.

C-406/14 Wrocław - Miasto na prawach powiatu (14. 7. 2016)

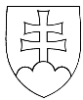
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/18/ES – Verejné zákazky na práce – Zákonnosť povinnosti uchádzačov uskutočniť určitú percentuálnu časť zákazky bez využitia subdodávateľov – Nariadenie (ES) č. 1083/2006 – Všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde – Povinnosť členských štátov vykonať finančnú opravu v súvislosti so zistenými nezrovnalosťami – Pojem ‚nezrovnalosť‘ – Nevyhnutnosť vykonať finančnú opravu v prípade porušenia práva Únie v oblasti zadávania verejných zákaziek“

Mesto Wrocław zadalo verejnú zákazku, ktorá bola spolufinancovaná EÚ. Zadávacie podklady obsahovali klauzulu, podľa ktorej bol hospodársky subjekt povinný uskutočniť minimálne 25 % prác zo zákazky vlastnými prostriedkami. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že verejný obstarávateľ nie je oprávnený v klauzule v zadávacích podkladoch k verejnej zákazke na práce vyžadovať, aby budúci dodávateľ tejto zákazky uskutočnil určitú percentuálnu časť prác z uvedenej zákazky vlastnými prostriedkami. Táto okolnosť predstavuje nezrovnalosť, ktorá odôvodňuje uplatnenie finančnej opravy vnútroštátnym dozorným orgánom.

C-6/15 TNS Dimarso (14. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie služieb – Smernica 2004/18/ES – Článok 53 ods. 2 – Kritériá hodnotenia ponúk – Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka – Metóda hodnotenia – Pravidlá váženía – Povinnosť verejného obstarávateľa spresniť v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania váženía kritérií hodnotenia ponúk – Rozsah povinností“

Súdny dvor rozhodol, že keď verejný obstarávateľ v rámci verejného obstarávania služieb zadáva zákazku na základe kritéria ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch týkajúcich sa predmetného

verejného obstarávania nie je povinný informovať potenciálnych uchádzačov o tom, akú metódu hodnotenia si zvolil na účely konkrétneho posúdenia a zaradenia ponúk. Uvedená metóda však nemôže zmeniť kritériá hodnotenia ponúk a ich relatívnu váhu.

T. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-176/15 Riskin a Timmermans (30. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Články 63 a 65 ZFEÚ – Článok 4 ZEÚ – Priame dane – Zdanenie dividend – Daňová zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia – Tretie štáty – Pôsobnosť“

Belgicko-poľská zmluva o zabránení dvojitého zdanenia stanovila započítanie poľskej dane z príjmu na belgickú daň s výhradou uplatnenia belgického práva, ktoré umožňuje takéto započítanie iba vtedy, ak kapitál alebo majetok, z ktorého pochádzajú dotknuté dividendy, sú určené na výkon pracovnej činnosti v Belgicku. Keďže finančná správa sa domnievala, že v danom prípade to tak nie je, odmietla započítať poľskú zrážkovú daň z príjmu na belgickú daň. Dotknuté osoby sa však bránili a dožadovali sa výhodnejšieho zaobchádzania, vyplývajúceho z dvojstrannej daňovej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenej medzi Belgickom a tretím štátom. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby členský štát neposkytol výhodu výhodnejšieho zaobchádzania podľa zmluvy medzi členským štátom a tretím štátom subjektom, na ktoré sa vzťahuje menej výhodná úprava zmluvy medzi dvoma členskými štátmi.

U. Oblasť: Voľný pohyb pracovníkov

C-187/15 Pöpperl (13. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 45 ZFEÚ – Voľný pohyb pracovníkov – Úradník členského štátu, ktorý odišiel z verejnej služby, aby vykonával pracovnú činnosť v inom členskom štáte – Vnútroštátna právna úprava, ktorá v týchto prípadoch stanovuje stratu práv na starobný dôchodok nadobudnutých vo verejnej službe a zaradenie so spätnou účinnosťou do všeobecného systému dôchodkového poistenia“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že je v rozpore s právom EÚ, keď úradník, ktorý dobrovoľne odíde zo zamestnania z verejnej služby, aby vykonával zamestnanie v inom členskom štáte, stratí svoje práva na starobný dôchodok zo systému dôchodkového zabezpečenia úradníkov a je kvôli tomu so spätnou účinnosťou zaradený do všeobecného systému dôchodkového poistenia, z ktorého mu vzniká nárok na nižší starobný dôchodok. Tiež konštatoval, že dotknutým úradníkom sa majú priznať práva na starobný dôchodok porovnateľné s právami úradníkov, ktorí si zachovávajú príslušné práva na starobný dôchodok, ktoré napriek zmene verejného zamestnávateľa zodpovedajú dosiahnutým odpracovaným rokom služby.

V. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-15/15 New Valmar (21. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb tovaru – Zákaz opatrení s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia vývozu – Článok 35 ZFEÚ – Spoločnosť so sídlom v holandskom jazykovom regióne Belgického kráľovstva – Právna úprava ukladajúca

povinnosť vyhotovovať faktúry v holandskom jazyku pod hrozbou absolútnej neplatnosti – Koncesná zmluva s cezhraničným prvkom – Obmedzenie – Dôvod – Absencia proporcionality“

Toto konanie bolo iniciované v rámci sporu medzi belgickou spoločnosťou a talianskou spoločnosťou, ktorý sa týka nezaplatenia viacerých faktúr a v ktorom bola namietaná ich neplatnosť z dôvodu nedodržania jazykovej právnej úpravy. Vnútroštátny súd sa pýtal, či je povinnosť uložená podnikom so sídlom v holandskom jazykovom regióne Belgicka vystavovať pod hrozbou absolútnej neplatnosti svoje faktúry v holandskom jazyku v rozpore s právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že čl. 35 ZFEÚ, ktorý zakazuje opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia vývozu, bráni spomínanej právnej úprave.

W. Oblasť: Vonkajšie vzťahy

C-660/13 Rada EÚ v. Európska komisia (28. 7. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Vonkajšie vzťahy Európskej únie – Prístup Švajčiarskej konfederácie na vnútorný trh – Finančný príspevok Švajčiarskej konfederácie k hospodárskej a sociálnej súdržnosti rozšírenej únie – Memorandum o porozumení o finančnom príspevku Švajčiarskej konfederácie určenom členským štátom, ktoré pristúpili v rámci rozšírenia z roku 2004 – Rozšírenie Únie o Chorvátsku republiku – Dodatok k memorandu o porozumení týkajúci sa finančného príspevku Švajčiarskej konfederácie určenom Chorvátskej republike – Podpis dodatku Európskou komisiou v mene Únie bez predchádzajúceho poverenia Rady Európskej únie – Právomoc – Článok 13 ods. 2, článok 16 ods. 1 a 6, ako aj článok 17 ods. 1 ZEÚ – Zásady zverenia právomocí, inštitucionálnej rovnováhy a lojálnej spolupráce“

EK prijala v roku 2013 rozhodnutie o podpísaní dodatku k memorandu o porozumení o finančnom príspevku Švajčiarskej konfederácie. Súdny dvor konštatoval, že podpis tohto dodatku EK si vyžadoval predchádzajúce poverenie Rady EÚ. Preto EK tým, že podpísala dodatok z roku 2013 v mene EÚ bez predchádzajúceho poverenia Rady EÚ, porušila zásadu prenesenia právomoci uvedenú v čl. 13 ods. 2 ZEÚ ako aj zásadu inštitucionálnej rovnováhy. Súdny dvor na základe toho rozhodol, že napadnuté rozhodnutie EK sa zrušuje. Jeho účinky ponechal Súdny dvor v platnosti až do nadobudnutia účinnosti nového rozhodnutia, ktoré ho v primeranej lehote nahradí.

X. Oblasť: Životné prostredie

C-158/15 Elektriciteits Productiemaatschappij Zuid-Nederland (9. 6. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Znečistenie ovzdušia – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Smernica 2003/87/ES – Pojem ‚zariadenie‘ – Začlenenie skladu paliva – Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 – Pojem ‚palivo vyvezené zo zariadenia“

EPZ prevádzkuje uhoľnú elektrárňu v Holandsku. Uhlie sa dováža na úložisko, ktoré sa nachádza približne 800 metrov od elektrárne, kde sa skladuje okolo šiestich mesiacov, kým sa prepraví až do elektrárne. Vnútroštátny súd posudzoval rozhodnutie úradu pre emisie, ktorým tento úrad odmietol schváliť zmenu plánu monitorovania elektrárne. Súdny dvor rozhodol, že taký sklad paliva uhoľnej elektrárne je súčasťou „zariadenia“ v zmysle práva EÚ a že na účely

výpočtu emisií nemožno uhoľné straty vyplývajúce zo samovoľného zahriatia uhlia počas jeho skladovania v uhoľnom sklade, ktorý je súčasťou zariadenie, považovať za uhlie z neho vyvezené.

C-540/14 P DK Recycling und Roheisen v. Európska komisia (22. 6. 2016)

„Odvolanie – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES – Článok 10a – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Prechodné pravidlá harmonizovaného bezodplatného pridelenia emisných kvót od roku 2013 – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Vnútroštátne vykonávacie opatrenia oznámené Spolkovou republikou Nemecko – Zamietnutie zápisu určitých zariadení do zoznamov zariadení, ktorým sú bezodplatne pridelené emisné kvóty – Doložka o prípadoch ‚neprimeraných ťažkostí‘ – Vykonávacie právomoci Komisie“

Spoločnosť DK Recycling und Roheisen sa podaným odvolaním domáhala zrušenia rozsudku Všeobecného súdu¹⁶, ktorým len čiastočne vyhovel návrhom tejto spoločnosti na zrušenie rozhodnutia EK. Pred preskúmaním odvolacích dôvodov bolo najprv potrebné, aby Súdny dvor posúdil odôvodnenia Všeobecného súdu. Konštatoval, že Všeobecný súd nesprávne zamietol žalobu na základe predpokladu, že EK mohla zákonne prijať ustanovenie upravujúce bezodplatné pridelenie kvót v prípade „neprimeraných ťažkostí“, namiesto toho, aby sa obmedzil na konštatovanie, že EK v žiadnom prípade nebola oprávnená na prijatie takéhoto ustanovenia. Na základe toho Súdny dvor vykonal nahradenie odôvodnenia. Odvolací dôvod založený na neplatnosti smernice 2003/87 však považoval za neprípustný a v dôsledku toho odvolanie zamietol.

C-648/13 Európska komisia v. Poľská republika (30. 6. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Politika Európskej únie v oblasti vodného hospodárstva – Smernica 2000/60/ES – Monitorovanie ekologického stavu a chemického stavu povrchových vôd – Plány vodohospodárskeho manažmentu povodia“

Súdny dvor konštatoval, že žalobu EK proti Poľsku je na základe ňou predložených výhrad potrebné pokladať za dôvodnú. V dôsledku toho rozhodol, že Poľsko si tým, že neprebralo alebo nesprávne prebralo smernicu 2000/60, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

Spojené veci C-387/15 a C-388/15 Orleans a i. (21. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 92/43/EHS – Ochrana prirodzených biotopov – Osobitné chránené územia – Lokalita sústavy Natura 2000 ‚Ústie riek Šelda a Durme od holandskej hranice až po Gent‘ – Rozvoj prístavnej oblasti – Posudzovanie vplyvov plánu alebo projektu na chránenú lokalitu – Uskutočnenie nepriaznivých zásahov – Predbežný, avšak zatiaľ nedokončený rozvoj územia typu biotopov, ktoré zodpovedá zničenej časti – Dokončenie po posúdení – Článok 6 ods. 3 a 4“

¹⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 26. septembra 2014 vo veci T-630/13 DK Recycling und Roheisen v. Európska komisia, EU:T:2014:833.

Spory v týchto veciach sa týkali spochybnenia platnosti nariadení o stanovení regionálneho plánu zástavby, ktorý stanovoval rozvoj veľkej časti prístavu Antverpy na brehu rieky Šelda, ktorý mohol významne ovplyvniť lokalitu sústavy Natura 2000, označenú ako osobitné chránené územie. Súdny dvor v súlade s čl. 6 ods. 3 smernice o biotopoch rozhodol, že určité opatrenia prijaté pre uvedenú zástavbu nemôžu byť zohľadnené v rámci posúdenia významu prípadného nepriaznivého vplyvu na integritu uvedenej lokality. Konkrétne išlo o opatrenia zahrnuté v pláne alebo projekte, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality s európskym významom alebo pre ňu nie je nevyhnutný a ktorý pred uskutočnením nepriaznivého zásahu do typu prirodzeného biotopu nachádzajúceho sa v tejto lokalite predpokladá budúci rozvoj územia tohto typu, pričom však jeho dokončenie je naplánované až po posúdení významu prípadného nepriaznivého vplyvu na integritu uvedenej lokality.

C-379/15 Association France Nature Environnement (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/42/ES – Posudzovanie vplyvov určitých plánov a programov na životné prostredie – Vnútroštátny akt, ktorý je nezlučiteľný s právom Únie – Právne dôsledky – Právomoc vnútroštátneho súdu dočasne zachovať určité účinky uvedeného aktu – Článok 267 tretí odsek ZFEÚ – Povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania“

Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny súd môže výnimočne obmedziť určité časové účinky rozhodnutia o protiprávnosti ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté v rozpore so smernicou 2001/42/ES. Takéto obmedzenie však musí byť odôvodnené naliehavým dôvodom súvisiacim s ochranou životného prostredia a vzhľadom na osobitné okolnosti veci. Táto výnimočná možnosť však môže byť uplatnená len v prípade, ak boli splnené všetky podmienky, vyplývajúce zo skoršieho rozsudku Súdneho dvora¹⁷. Ďalej Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny súd posledného stupňa nie je povinný obrátiť sa s návrhom na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor len vtedy, ak je presvedčený, čo musí podrobne odôvodniť, že neexistuje nijaká pochybnosť, pokiaľ ide o výklad a uplatnenie rovnakej judikatúry, na ktorú sa odkazuje vyššie.

C-457/15 Vattenfall Europe Generation (28. 7. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Smernica 2003/87/ES – Pôsobnosť ratione temporis – Okamih vzniku povinnosti obchodovať s emisnými kvótami – Článok 3 – Príloha I – Pojem ‚zariadenie‘ – Spaľovanie palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20MW“

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi prevádzkovateľom elektrárne a Nemeckom vo veci určenia okamihu, od ktorého je výrokyňa elektrickej energie podriadená povinnosti podať správu a odovzdať emisné kvóty skleníkových plynov. Súdny dvor rozhodol, že povinnosť obchodovania s emisnými kvótami zariadenia na výrobu elektrickej energie vzniká okamihom prvej emisie skleníkových plynov, a teda prípadne aj pred začiatkom prvej výroby elektrickej energie.

¹⁷ Rozsudok Súdneho dvora z 28. februára 2012 vo veci C-41/11 *Inter-Environnement Wallonie and Terre wallonne*, EÚ:C:2012:103.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

T-590/15 Onix Asigurări SA v. Európsky orgán pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov (EIOPA) (24. 6. 2016)

„Žaloba pre nesplnenie povinnosti, žaloba o neplatnosť a žaloba o náhradu škody – Žiadosť o začatie vyšetrovania pre namiatané porušenie práva EÚ – Rozhodnutie predsedu EIOPA nezačať vyšetrovanie – Rozhodnutie odvolacej rady odmietnuť spor ako neprípustný – Lehota na odvolanie – Nenapadnuteľný akt – Nedodržanie formálnych náležitostí – Žaloba čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne bez právneho základu“

Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala nápravy v súvislosti s rozhodnutím predsedu EIOPA nezačať vyšetrovanie pre údajné porušenie práva EÚ talianskym orgánom pre dohľad nad sektorom poisťovníctva z dôvodu, že napadnuté konanie nespadá do vyšetrovacej právomoci EIOPA. Všeobecný súd žalobu zamietol. Okrem iného pritom konštatoval, že sporné rozhodnutie nepredstavuje napadnuteľný akt v zmysle čl. 263 ZFEÚ, pretože voči žalobkyni nezakladá právne účinky. V zmysle čl. 17 ods. 2 nariadenia 1094/2010 totiž EIOPA nie je povinná začať vyšetrovanie, čo vyplýva z použitia slova *môže* v tomto ustanovení. Všeobecný súd tiež vychádzal z cieľov zriadenia EIOPA, do ktorých nepatrí priznanie individuálnej ochrany alebo nápravy v konaniach medzi fyzickými alebo právnickými osobami a zodpovedným národným orgánom. Pokiaľ žalobkyňa nemôže od EIOPA vyžadovať začatie takéhoto vyšetrovania, sporné rozhodnutie nemôže ovplyvniť jej záujmy v takom rozsahu, že by modifikovalo je právne postavenie.

B. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-518/13 Future Enterprises v EUIPO (5. 7. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Postup vyhlásenia neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie MACCOFFEE – Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie McDONALD’S – Článok 53 ods. 1 písm. a) a článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Skupina ochranných známok – Neoprávnene získaný prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skoršej ochrannej známky – Vyhlásenie neplatnosti“

McDONALD’S napadol zápis slovnej ochrannej známky EÚ MACCOFFEE, a to na základe svojej slovnej ochrannej známky McDONALD’S, ako aj ďalších svojich dvanástich skorších slovných ochranných známok, ktoré všetky pozostávali z predpony Mc a slova pomenúvajúceho jedlo, ktoré označuje daná ochranná známka. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie EUIPO o neplatnosti ochrannej známky MACCOFFEE. Okrem iného uviedol, že ochranné známky McMUFFIN, McRIB, McFLURRY, CHICKEN McNUGGETS, McCHICKEN a EGG McMUFFIN, odvodené od ochrannej známky McDONALD’S, spĺňajú všetky podmienky na to, aby vytvorili „skupinu“ ochranných známok. Sú totiž dostatočné čo do počtu a v plnom rozsahu reprodukovujú ten istý rozlišovací prvok, teda prvok „mc“, s dodaním slovného prvku, ktorý ich navzájom odlišuje. Tiež je pre ne charakteristické opakovanie sa tej istej predpony „mc“, pochádzajúcej z ochrannej známky McDONALD’S.

T-11/15 - Internet Consulting v EUIPO (20. 7. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie SUEDTIROL – Článok 7 ods. 1 písm. c) a článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Absolútny dôvod zamietnutia – Zemepisné označenie pôvodu – Opisný charakter“

Autonómna provincia Bolzano-Alto Adige, Taliansko, požiadala o vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Suedtirol, pričom uviedla, že napadnutá ochranná známka predstavuje zemepisné označenie pôvodu označujúce autonómny región Južné Tirolsko nachádzajúci sa v severnom Taliansku. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu EUIPO a potvrdil vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú. Predovšetkým uviedol, že výraz „Suedtirol“, ktorý je ekvivalentný nemeckému označeniu „Südtirol“, je vnímaný zo strany príslušnej skupiny verejnosti ako zemepisné označenie odkazujúce na región Južné Tirolsko, ktorý bol známy dlho pred podaním návrhu na zápis napadnutej ochrannej známky, a to z dôvodu jeho histórie, zemepisnej polohy, autonómie, osobitného jazykového režimu a jeho hospodárskeho významu. Napadnutá ochranná známka by bola teda vnímaná zo strany príslušnej skupiny verejnosti nielen ako odkaz na zemepisný región, ktorý vyvoláva pozitívne pocity, ale vzhľadom na prosperitu a dynamický vývoj hospodárstva tohto regiónu aj ako náznak toho, že služby, ktoré označuje, pochádzajú z tohto regiónu.

C. Oblasť: Hospodárska súťaž***Spojené veci T-426/10 až T-429/10 a T-438/12 až T-441/12 Moreda-Riviere Trefilerías a i. v. Európska komisia (2. 6. 2016)***

„Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh s predpínacou oceľou – Určenie cien, rozdelenie trhu a výmena citlivých obchodných informácií – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Hospodárska jednotka – Priama účasť na porušení – Odvodená zodpovednosť materských spoločností – Nástupníctvo podnikov – Komplexné porušenie – Jediné a pokračujúce porušenie – Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 – Zásady zákazu retroaktivity a zákonnosti trestov – Poľahčujúce okolnosti – Platobná schopnosť – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia – Návrh na opätovné posúdenie – Absencia meniacich sa skutkových okolností – List o zamietnutí – Neprípustnosť“

V ďalšej sérii konaní týkajúcich sa kartelu na trhu s predpínacou oceľou sa Všeobecný súd vysporiadal s ôsmimi žalobami štyroch firiem, ktoré EK penalizovala za účasť na tomto celoeurópskom karteli. Súd v tomto konaní na základe viacerých faktorov potvrdil správanie sa žalobcov ako jednej hospodárskej entity v rámci jediného a pokračujúceho porušenia hospodárskej súťaže a konštatoval ich spoločnú zodpovednosť. Uviedol tiež, že obzvlášť dlhá prvá fáza postupu EK bola opodstatnená vzhľadom na komplexnosť konania, a rovnako potvrdil aj výšku pokút. Vzhľadom na uvedené Všeobecný súd všetky žaloby zamietol.

T-208/13 Portugal Telecom v. Európska komisia (28. 6. 2016)***T-216/13 Telefónica v. Európska komisia (28. 6. 2016)***

„Hospodárska súťaž – Dohody – Portugalské a španielske telekomunikačné trhy – Doložka o zamedzení konkurencie na trhu Pyrenejského polostrova vložená do zmluvy o akvizícii“

podielu Portugal Telecom v spoločnosti brazílskeho mobilného operátora Vivo spoločnosťou Telefónica – Právna záruka „v rozsahu povolenom zákonom“ – Povinnosť odôvodnenia – Porušenie z pohľadu cieľa – Vedľajšie obmedzenia – Potenciálna súťaž – Porušenie z pohľadu účinku – Výpočet výšky pokuty – Žiadosť o výsluch svedkov“

Všeobecný súd v tomto konaní potvrdil nezákonnosť klauzuly týkajúcej sa zamedzenia konkurencie medzi Portugal Telecom a Telefónica v súvislosti s akvizíciou mobilného brazílskeho operátora Vivo spoločnosťou Telefónica. Uviedol najmä, že EK nebola povinná, na rozdiel od toho, čo tvrdili žalobcovia, vykonať podrobnú analýzu štruktúry dotknutých trhov a vplyvov potenciálnej konkurencie medzi týmito spoločnosťami na trhy za účelom posúdenia, že predmetná klauzula predstavovala obmedzenie hospodárskej súťaže z pohľadu jej cieľa. Sčasti však napokon žalobe vyhovel, v dôsledku čoho EK bude musieť nanovo stanoviť výšky pokút pre obe spoločnosti z dôvodu chybného posúdenia predajov priamo alebo nepriamo prepojených s predmetným porušením.

T-491/07 RENV CB v. Európska komisia (30. 6. 2016)

„Hospodárska súťaž – Rozhodnutie skupiny podnikov – Trh vydávania platobných kariet vo Francúzsku – Rozhodnutie konštatujúce porušenie článku 81 ES – Tarifné opatrenia pre „nových účastníkov“ – Právo na prístup a regulačné mechanizmy – Relevantný trh – Predmet opatrení vo veci samej – Obmedzenie hospodárskej súťaže z pohľadu cieľa – Článok 81 ods. 3 ES - Zjavne nesprávne posúdenie – Zásada dobrej správy – Proporcionalita – Právna istota“

Všeobecný súd v tomto konaní opätovne posudzoval platnosť rozhodnutia EK, v ktorom sa domnievala, že CB porušilo pravidlá hospodárskej súťaže opatreniami prijatými v rámci trhu platobných kariet vo Francúzsku. Prvé rozhodnutie Všeobecného súdu¹⁸ totiž Súdny dvor zrušil z dôvodu nesprávneho posúdenia pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže z pohľadu cieľa a vec mu vrátil na ďalšie konanie¹⁹. Všeobecný súd po detailnom posúdení veci vyhovel iba tej časti žaloby, o ktorej rozhodol v odvolacom konaní Súdny dvor, a zvyšnú časť žaloby zamietol.

T-146/09 RENV Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin v. Európska komisia (14. 7. 2016)

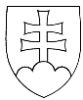
„Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh s morskými palivovými hadicami – Dohody o určení cien, rozdelení trhov a výmene citlivých obchodných informácií – Pripísateľnosť protiprávneho konania – Zásada hospodárskej kontinuity – Zásada osobnej zodpovednosti – Pokuty – Priťažujúce okolnosti – Úloha vodcu – Horná hranica 10 % – Neobmedzená právomoc“

Táto vec sa týkala kartelu v oblasti morských palivových hadíc, ktorý EK sankcionovala svojím rozhodnutím podľa čl. 81 ES a čl. 53 Dohody o EHP. Vec sa Všeobecnému súdu vrátila potom, ako Súdny dvor rozhodol²⁰, že situáciu hospodárskej kontinuity možno v prípade chýbajúcich skutočných väzieb v podobe skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu vylúčiť, čo nebolo

¹⁸ Rozsudok Všeobecného súdu z 29. novembra 2012 vo veci T-491/07 *CB v. Európska komisia*, EU:T:2012:633.

¹⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 11. septembra 2014 vo veci C-67/13 P *CB v. Komisia*, EU:C:2014:2204.

²⁰ Rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2014 vo veci C-434/13 P *Európska komisia v. Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin*, EU:C:2014:2456.

v prvostupňovom konaní zohľadnené. Všeobecný súd tak opätovne posudzoval štrukturálne väzby medzi spoločnosťami. Dospel k záveru, že EK sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnila zvýšenie o 30 % pokuty, ktorú mala spoločne a nerozdielne zaplatiť Parker-Hannifin v zmysle prirážajúcej okolnosti založenej na úlohe vodcu, ktorú mala jej dcérska spoločnosť.

D. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-251/16 R Generálny riaditeľ Európskeho úradu pre boj proti podvodom v. Európska komisia (20. 7. 2016)

"Predbežné opatrenie – Inštitucionálne právo – Rozhodnutie o zbavení imunity generálneho riaditeľa OLAF – Akt spôsobilý ohroziť nezávislosť generálneho riaditeľa – Návrh na odklad výkonu – Neexistencia naliehavosti"

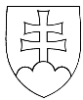
V tomto prípade žalobca vo veci samej navrhuje zrušiť rozhodnutie EK, ktorým ho zbavila imunity v súvislosti s obvineniami týkajúcimi sa nezákonného odpočúvania, ktorého sa mal žalobca dopustiť v rámci vyšetrovania, ktoré súviselo s obvineniami voči bývalému eurokomisárovi J. Dallimu. Pokiaľ ide o súvisiaci návrh na odklad výkonu napadnutého rozhodnutia, o ktorom Všeobecný súd rozhodol týmto uznesením, predseda Všeobecného súdu najprv posudzoval jeho prípustnosť a vyhlásil ho za prípustný. Následne návrhu nevyhovел z dôvodu, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky naliehavosti. V tejto súvislosti odmietol žalobcove tvrdenia o ohrození jeho vlastnej nezávislosti, ako aj nezávislosti a riadneho fungovania OLAFu.

E. Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ

T-483/13 Oikonomopoulos v. Európska komisia (20. 7. 2016)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Škody spôsobené Komisiou v rámci vyšetrovania OLAF a zo strany OLAF – Žaloba o náhradu škody – Návrh na určenie, že akty OLAF z právneho hľadiska neexistujú a sú neprípustné ako dôkaz pred vnútroštátnymi orgánmi – Prípustnosť – Zneužitie právomoci – Spracovávanie osobných údajov – Právo na obranu“

Žalobca sa v tomto konaní v rámci žaloby o náhradu škody domáhal vyhlásenia neplatnosti postupu a opatrení OLAFu, ktorý vyšetroval nezrovnalosti týkajúce sa nákladov deklarovanych v rámci viacerých projektov vykonávaných žalobcom pre EK, ako aj odškodnenia zo strany EK a OLAFu. Všeobecný súd oba návrhy zamietol, pričom prvý návrh zamietol ako neprípustný a druhý ako nedôvodný. Z posúdenia Všeobecným súdom možno vyzdvihnúť dve skutočnosti. Všeobecný súd pri preskúvaní porušenia práva ako jednej z podmienok náhrady škody jednak poskytol detailný výklad právomocí a možností postupu OLAFu v zmysle nariadenia 1093/1999. Zároveň pri posudzovaní rovnakej podmienky vo vzťahu k EK uviedol, že samotné porušenie čl. 25 ods. 1 nariadenia 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorý upravuje povinnosť inštitúcie oznámiť akúkoľvek operáciu spracovania údajov poverenému úradníkovi, predstavuje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom. V tomto prípade však žalobca nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením práva a vznikom škody.

F. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-662/14 Maďarsko v. Európska komisia (1. 6. 2016)

„Spoločná poľnohospodárska politika – Priame platby – Dodatočné kritériá pre oblasti ekologického záujmu, na ktorých boli vysadené mladiny s krátkodobým striedaním – Článok 45 ods. 8 delegovaného nariadenia (EÚ) č. 639/2014 – Článok 46 ods. 9 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1307/2013 – Zneužitie právomoci – Právna istota – Zákaz diskriminácie – Legitímna dôvera – Právo vlastníť majetok – Povinnosť odôvodnenia“

Maďarsko predmetnou žalobou spochybňovalo stanovenie jedného z doplnujúcich kritérií na to, aby určitá oblasť mohla byť považovaná za oblasť ekologického záujmu, čo podmieňuje priznanie priamych platieb v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky. Konkrétne namietalo neplatnosť čl. 45 ods. 8 delegovaného nariadenia 639/2014 v rozsahu, v akom EK stanovila, že členské štáty pri stanovení zoznamu drevín, ktoré môžu byť použité na určité účely, vyberú tie, ktoré sú najvhodnejšie z ekologického hľadiska, čím sa vylúčia druhy, ktoré zjavne nie sú miestneho pôvodu. Všeobecný súd žalobu zamietol. Okrem iného uznal, že prijatím napadnutého ustanovenia EK sledovala legitímny cieľ ochrany životného prostredia, odmietol zneužitie právomoci z jej strany a jej postup vyhodnotil ako v súlade so základným nariadením 1307/2013. Tiež potvrdil, že neprimerane neobmedzila voľnú úvahu členských štátov, nakoľko tieto mohli naďalej rozhodovať o tom, ktoré dreviny sa zaradia na zoznam, i keď pri dodržaní podmienok stanovených EK.

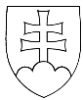
T-178/15 Kohrener Landmolkerei a i. v. Európska komisia (8. 6. 2016)

"Systém pre zaručené tradičné špeciality – Nariadenie (EÚ) č. 1151/2012 – List Komisie, ktorým príslušné vnútroštátne orgány informovala, že ich námietky boli podané oneskorene – Zjavne neopodstatnená žaloba"

Žalobkyne napadli list EK, ktorým informovala nemecké orgány, že ich námietky boli podané po lehote stanovenej právom EÚ. Konkrétne išlo o námietky voči zápisu tradičnej špeciality, ktoré doručili žalobkyne nemeckým orgánom v lehote stanovenej nariadením, avšak nemecké orgány ich EK doručili až po tejto lehote. Sporné bolo, či má byť na účely posúdenia dodržania lehoty rozhodujúci moment doručenia námietok národným orgánom alebo EK. Všeobecný súd žalobu zamietol ako zjavne bez právneho základu. Jednak rozhodol, že rozhodujúcim je moment, kedy sú námietky vnútroštátnymi orgánmi doručené EK. Tiež výslovne odmietol, že by žalobkyne v tomto prípade urobili všetko, aby nimi podané námietky mohli byť EK doručené včas. Žalobkyne totiž svoje námietky doručili nemeckým orgánom tesne pred skončením lehoty, ktorým na ich postúpenie EK zostali iba tri pracovné dni v období vianočných sviatkov.

T-661/14 Lotyšská republika v. Európska komisia (14. 7. 2016)

„EPUZF, EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Paušálna finančná oprava – Krížové plnenie – Minimálne požiadavky pre dobrý poľnohospodársky a ekologický stav – Normy – Článok 5 ods. 1 a príloha IV nariadenia (ES) č. 1782/2003 – Článok 6 ods. 1 a príloha III nariadenia (ES) č. 73/2009“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval záväznosť niektorých noriem stanovených v prílohe IV nariadenia 1782/2003 a v prílohe III nariadenia 73/2009. V nadväznosti na doslovný, kontextuálny, teleologický a historický výklad dospel k záveru, že EK nemohla Lotyšsku vyčítať neprebratie noriem nazvaných „Prípadné normy pre striedanie plodín“ a „Minimálna miera intenzity chovu a/ alebo vhodné režimy“. Normy „Minimálne pokrytie plodín“ a „Zachovanie krajinných prvkov“ naopak fakultatívny charakter nemajú, a preto EK postupovala správne, keď od lotyšských orgánov požadovala prebratie týchto noriem. Všeobecný súd z toho dôvodu zrušil rozhodnutie 2014/458 v rozsahu, v akom sa týkalo žalobkyne, a to z dôvodu, že nevedel vylúčiť vplyv konštatovaného porušenia na celkový výpočet paušálnej opravy a svojím vlastným posúdením v tomto prípade posúdenie EK nahradiť nemohol.

T-770/14 Talianska republika v. Európska komisia (19. 7. 2016)

"EFRR – Nariadenie (ES) č. 1083/2006 – Program cezhraničnej spolupráce ‚Taliansko-Malta - 2007-2013‘ – Nedodržanie lehôt – Automatické zrušenie záväzku – Proporcionalita – Zásada spolupráce – Princíp partnerstva – Vyššia moc – Povinnosť odôvodnenia – Žaloba zjavne bez právneho základu"

Taliansko neuspelo so žalobou voči listu EK, ktorým odmietla aplikovať výnimku, pokiaľ ide o automatické zrušenie záväzku v súvislosti s programom cezhraničnej spolupráce, financovaným z EFRR. EK urobila v talianskej verzii formálnu chybu v názve jedného dodatočného rozhodnutia týkajúceho sa uvedeného programu. Po doručení tohto rozhodnutia ho stále zastúpenie Talianska nepostúpilo riadiacemu orgánu programu v Taliansku, ale upozornilo EK na túto chybu. Všeobecný súd okrem iného odmietol, že by sa Taliansko mohlo domáhať aplikácie príslušnej výnimky a odvolávať sa pritom na prípad vyššej moci. Predovšetkým totiž išlo o čisto formálnu chybu, čo Taliansku muselo byť zjavné. Uvedená chyba rozhodne Taliansku nebránila program realizovať. Nemohlo sa odvolávať ani na právnu neistotu, keďže mohlo podniknúť kroky na jej odstránenie (napr. kontaktovať EK). Napokon, EK pri zrušení záväzku nemá voľnú úvahu, preto v tejto súvislosti nemožno namietat' nedodržanie zásady proporcionality. Nič na tom nemení ani existencia konania podľa čl. 97 ods. 1 a 2 nariadenia, ktorého cieľom je výlučne zistiť fakty na účely prípadných korekcií upravených nariadením.

G. Oblasť: Spoločná obchodná politika

T-276/13 Growth Energy a Renewable Fuels Association v. Rada EÚ (9. 6. 2016)

T-277/13 Marquis Energy v. Rada EÚ (9. 6. 2016)

„Dumping – Dovozy bioetanolu pochádzajúceho zo Spojených štátov amerických – Konečné antidumpingové clo – Žaloba o neplatnosť – Združenie – Nedostatok priameho dotknutia členov – Nepripustnosť – Celoštátne antidumpingové clo – Individuálne zaobchádzanie – Výber vzorky – Právo na obhajobu – Zákaz diskriminácie – Povinnosť náležitej starostlivosti“

Všeobecný súd v týchto konaniach posudzoval žaloby o čiastočnú neplatnosť vykonávacieho nariadenia, ktorým sa uložilo celoštátne antidumpingové clo na dovoz bioetanolu z USA. Najzaujímavejšie bolo, že pripustil žalobu vo veci T-276/13, pokiaľ išlo o 4 americké

spoločnosti, ktoré boli zaradené do vzorky, na ktorej sa posudzovala existencia dumpingových praktík. Boli totiž podľa neho priamo a osobne dotknuté napadnutým nariadením aj napriek tomu, že neboli dovozcom a v podstate ani nemali vedomosť o tom, ako s ich výrobkami ich zákazníci nakladajú a či ich vôbec vyvážajú do EÚ. K rovnakému záveru dospel pri spoločnosti Marquis Energy vo veci T-277/13. Napokon vo vzťahu k týmto piatim subjektom aj žalobám vyhovel a napadnuté nariadenie zrušil. Vychádzal z toho, že sa na ne nemalo vzťahovať celoštátne antidumpingové clo, pretože spolupracovali pri šetrení, a preto bolo vo vzťahu k nim možné vypočítať individuálne clo.

T-424/13 Jinan Meide Casting v. Rada EÚ (30. 6. 2016)

„Dumping – Dovozy príslušenstva dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kovej liatiny s pôvodom v Číne – Konečné antidumpingové clo – Dôverné zaobchádzanie s výpočtami bežnej hodnoty – Včasné poskytnutie informácií – Lehota na prijatie rozhodnutia o zaobchádzaní ako s podnikom pôsobiacim v trhovom hospodárstve – Právo na obhajobu – Rovnosť zaobchádzania – Zásada zákazu spätnej účinnosti – Článok 2 ods. 7 až 11, čl. 3 ods. 1 až 3, čl. 6 ods. 7, čl. 19 ods. 1 a 5, čl. 20 ods. 2 a 4 nariadenia (ES) č. 1225/2009“

Všeobecný súd v konaní o neplatnosť vykonávacieho nariadenia 430/2013 posudzoval záväznosť lehoty na prijatie rozhodnutia o zaobchádzaní ako s podnikom pôsobiacim v trhovom hospodárstve stanovenej v základnom nariadení 1225/2009. Uviedol, že túto lehotu je EK vo všeobecnosti povinná dodržať s výnimkou prípadov vyššej moci, ktorá však v konaní preukázaná nebola. Zároveň však posúdil, že nedodržanie lehoty v danom prípade nemalo vplyv na dodržanie práva na obhajobu žalobkyne. V ďalšej časti sa okrem iného zaoberal povinnosťou EK poskytnúť žalobkyňi informácie o výpočtoch bežnej hodnoty výrobkov od výrobcu v porovnateľnej krajine, ktorý poskytol žalobkyňi povolenie, aby sa s danými informáciami oboznámila. Rozhodol, že sprístupneniu takýchto informácií nebránia ustanovenia základného nariadenia ani zásada rovnakého zaobchádzania s výrobcami zaradenými do vzorky. Na druhej strane ale nie je možné vylúčiť, že ak by bolo tejto žiadosti žalobkyne vyhovené, konanie by mohlo viesť k inému výsledku. Z tohto dôvodu napadnuté nariadenie zrušil v rozsahu, v akom sa uplatňovalo na žalobkyňu.

H. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-160/13 Bank Mellat v. Rada EÚ (2. 6. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia voči Iránu – Obmedzenia týkajúce sa peňažných prevodov zahrňujúcich iránskej finančné inštitúcie – Právomoc Všeobecného súdu – Žaloba o neplatnosť – Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia – Priama dotknutosť – Záujem na konaní – Prípustnosť – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia – Právne záruky stanovené v článku 215 ods. 3 ZFEÚ – Právna istota – Zákaz svojvoľného rozhodovania – Porušenie základných práv“

Žalobkyňa, iránska obchodná banka, namietala platnosť všeobecných reštriktívnych opatrení zavedených napadnutými aktmi, ktoré spočívali v obmedzení finančných transakcií iránskych bánk s finančnými inštitúciami EÚ. Všeobecný súd však žalobu zamietol. V prvom rade na základe čl. 275 ZFEÚ rozhodol, že nemá právomoc, pokiaľ ide o rozhodnutie 2012/635, ktoré bolo prijaté na základe ustanovení ZEÚ o SZBP. Naopak, potvrdil svoju právomoc vo vzťahu

k nariadeniu 1263/2012. Posudzoval aj otázku záujmu žalobkyne na konaní v súvislosti so súbehom tohto konania s konaním v nej veci²¹, pričom existenciu záujmu na konaní potvrdil vzhľadom na potrebu ochrany práva žalobkyne na účinnú súdnu ochranu. V rámci posúdenia proporcionality sporného režimu Všeobecný súd skúmal aj jeho ciele a v tejto súvislosti odmietol tvrdenia Rady o druhotnom ciele. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie²².

T-380/14 Artem Viktorovych Pshonka v. Rada EÚ (10. 6. 2016)

T-381/14 Viktor Pavlovych Pshonka v. Rada EÚ (10. 6. 2016)

„Žaloba o neplatnosť - Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Zahrnutie mena žalobcu – Lehota na podanie žaloby – Prípustnosť - Dôkaz o odôvodnenosti zápisu na zoznam – Zjavne opodstatnená žaloba“

Ide o jedny z prvých uznesení, v ktorých Všeobecný súd aplikoval čl. 132 svojho rokovacieho poriadku. Podľa tohto ustanovenia Všeobecný súd môže za určitých okolností odôvodneným uznesením rozhodnúť, že žaloba je zjavne opodstatnená. Všeobecný súd toto ustanovenie aplikoval z dôvodu, že o rovnakej právnej otázke, týkajúcej sa zjavne nesprávneho posúdenia faktických okolností zápisu, už bolo rozhodnuté v iných konaniach²³, ktoré sú už právoplatné, a preto zakladajú prekážku rozhodnutej veci. Tvrdeniu, že skutočnosti sú dokázané, nebráni okolnosť, že dôkaz, na ktorom Rada zápis založila, Všeobecný súd vyhodnotil ako nedostatočný.

T-66/14 Bredenkamp a i. v. Rada EÚ (21. 7. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči určitým osobám a subjektom s ohľadom na situáciu v Zimbabwe – Zmrazenie finančných prostriedkov – Mimozmluvná zodpovednosť“

Žalobkyne sa v tejto veci domáli náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť v dôsledku ich zápisu na sankčné zoznamy v rámci reštriktívnych opatrení. Okrem iného namietali skutočnosť, že EK im v nadväznosti na ich prvý zápis napriek ich výslovnej žiadosti neprístupnila dokumenty, na základe ktorých tento zápis vykonala. Hoci Všeobecný súd uznal, že takéto zlyhanie na strane EK môže porušiť právo žalobkyň na obhajobu, vo veci samej k takémuto porušeniu nedošlo. Žalobkyniam totiž sprístupnil predmetné dokumenty orgán členského štátu, ktorý zápis inicioval, o čom žalobkyne mali vedomosť a sama Rada potvrdila, že tieto dokumenty boli základom zápisu. Všeobecný súd tiež prihliadal na to, že v nadväznosti na vyššie uvedené doručenie udržiavali žalobkyne stály kontakt s Radou, pokiaľ išlo o materiálne otázky ich zápisu. Ani pri posúdení ďalších námietok Všeobecný súd nekonštatoval nezákonnosť

²¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 29. januára 2013 vo veci T-496/10 *Bank Mellat v. Rada EÚ*, EU:T:2013:39. Rozsudok Súdneho dvora z 18. februára 2016 vo veci C-176/13 P *Rada Európskej únie v. Bank Mellat*, EU:C:2016:96.

²² Konanie na Súdnom dvore vo veci C-430/16 P.

²³ Napr. rozsudok Všeobecného súdu z 26. októbra 2015 vo veci T-290/14 *Andriy Portnov v. Rada EÚ*, EU:T:2015:806; rozsudok Všeobecného súdu z 28. januára 2016 vo veci T-331/14 *Mykola Janovyč Azarov v. Rada EÚ*, EU:T:2016:49; rozsudok Všeobecného súdu z 28. januára 2016 vo veci T-332/14 *Oleksii Mykolajovyč Azarov v. Rada EÚ*, EU:T:2016:48.

sporných aktov, preto neboli splnené podmienky na konštatovanie mimozmluvnej zodpovednosti EÚ a žaloba bola zamietnutá.

I. Oblasť: Štátna pomoc

T-143/12 Spolková republika Nemecko v. Európska komisia (14. 7. 2016)

„Štátna pomoc – Oblasť pošty – Financovanie dodatočných mzdových a sociálnych nákladov týkajúcich sa časti zamestnancov spoločnosti Deutsche Post prostredníctvom dotácií a príjmov z odplaty za služby za regulované ceny – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem výhoda – Rozsudok ‚Combus‘ – Preukázanie existencie hospodárskej a selektívnej výhody – Neexistencia“

Deutsche Post vznikla v roku 1995 na základe zákona o transformácii podniku nemeckej spolkovej pošty na akciovú spoločnosť. Pritom musela prevziať úradníkov, ktorí boli zamestnaní spoločnosťou Postdienst, ktorú nahrádzala, pričom im mala ponechať ich právne postavenie a k tomu prináležiace peňažné nároky a prispievať do dôchodkového fondu, ktorý bol pre nich zriadený. Významnú časť príspevkov do tohto fondu však financoval štát, čo EK považovala za protiprávnu štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, ktorá musí byť vrátená. Všeobecný súd rozhodnutie EK zrušil v časti týkajúcej sa týchto dotácií z dôvodu, že nezakladali selektívnu ekonomickú výhodu oproti konkurentom žalobkyne. Žalobkyňa totiž v dôsledku prevzatia záväzkov verejnoprávneho podniku voči jeho zamestnancom znáša výdavky, ktoré bežná spoločnosť znášať nemusí. Preto sa v konečnom dôsledku aj po prijatí sporných dotácií môže naďalej nachádzať v nevýhodnejšom postavení ako jej konkurenti. Sporné dotácie sú predmetom ešte ďalšieho prebiehajúceho konania na Všeobecnom súde²⁴.

T-131/16 R Belgické kráľovstvo v. Európska komisia (19. 7. 2016)

„Žiadosť o nariadenie predbežného opatrenia – Štátna pomoc – Daňový režim vynímajúci prebytočné zisky člena nadnárodných spoločností – Výnimka udelená na základe daňového rozhodnutia – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďujúce navrátenie pomoci – Žiadosť o odklad výkonu opatrenia – Nedostatok naliehavosti.“

V tomto prípade Všeobecný súd nevyhovel žiadosti o nariadenie predbežného opatrenia, ktorou Belgicko žiadalo o odklad výkonu rozhodnutia EK. Belgicko totiž nepreukázalo splnenie podmienky naliehavosti. Podmienka vážnej a nenapraviteľnej škody nebola splnená, nakoľko Belgicko vo svojej žiadosti o nariadenie predbežného opatrenia uviedlo len určité bližšie nepodložené obavy, ktoré by boli spojené s výkonom napadnutého rozhodnutia, a to jednak enormné administratívne bremeno pre správne orgány relatívne malej krajiny, ako aj zahltenie belgických súdov žalobami proti príkazom na úhradu vydaným daňovými orgánmi.

²⁴ Konanie na Všeobecnom súde vo veci T-388/11.